

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Fitxer 31CAI1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 564

Comissió d'Afers Institucionals

Sessió 31, dimarts 7 de maig de 2026

Presidència de la I. Sra. Judith Toronjo i Nofuentes

Sessió 31 de la CAI

La sessió de la Comissió d'Afers Institucionals (CAI) s'obre a ****. Presideix Judith Toronjo i Nofuentes, acompanyada de la vicepresidenta, Gisela Navarro Fuster, i del secretari, Oriol López Mayolas. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents [Alberto Bondesio Martínez](#), [Cristòfol Gimeno Iglesias](#), [Ivana Martínez Valverde](#) i [Ferran Pedret i Santos](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Albert Batet i Canadell](#), [Agustí Colomines i Companys](#) i [Glòria Freixa i Vilardell](#), pel G. P. de Junts; [Josep M. Jové Lladó](#) i [Marta Vilalta i Torres](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Alejandro Fernández Álvarez](#) i [Juan Fernández Benítez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Joan Garriga Doménech](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns; [Dani Cornellà Detrell](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'una representació de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció davant la Comissió d'Afers Institucionals per a fer un

control de seguiment periòdic del compliment dels acords de la Cimera (tram. 357-01168/15).

2. Sol·licitud de compareixença del director de l'Oficina Antifrau de Catalunya davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre els programes de protecció de les persones alertadores (tram. 358-00012/15). Dani Cornellà Detrell, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa. (*)

*D'aprovar-se el punt 2 de l'ordre del dia, la presidenta, de conformitat amb l'article 54.4 del RPC, proposarà ampliar l'ordre del dia per incloure la substanciació de la compareixença, en aquesta mateixa sessió.

La presidenta

Molt bon dia a tothom. Si els sembla, comencem la Comissió d'Afers Institucionals d'avui dijous 7 de maig, amb dos punts a l'ordre del dia. Demanaria, en primer lloc, als grups, si tenen substitucions, per poder notificar la Mesa i prendre'n nota. Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, en primera instància?

Ivana Martínez Valverde

Per part de Junts per Catalunya, la Montse Ortiz, que encara no està aquí perquè està en una altra comissió, substituirà el diputat Albert Batet.

La presidenta

Perfecte. Per part del Grup Parlamentari Popular?

[#]

Sí, el diputat Veray i jo mateix substituïrem al senyor Fernández i senyor Fernández.

Gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari Socialistes - Units per Avançar?

[#]

Sí el diputat Jesús Becerra substituirà el diputat Ferran Pedret.

La presidenta

I la resta són la resta de companys titulars.

Sol·licitud de compareixença del director de l'Oficina Antifrau de Catalunya perquè informi sobre els programes de protecció de les persones alertadores

358-00012/15

Si els sembla, en l'ordre del dia hi ha dos punts, però el segon punt és una sol·licitud de compareixença que prèviament s'hauria de votar. Així que, si els sembla, de conformitat amb l'article 54.4 del Reglament, proposaria ampliar l'ordre del dia per incloure aquesta substanciació de la compareixença en aquesta mateixa sessió.

Els companys han sigut convocats de l'Oficina Antifrau més tard per poder portar a terme aquesta presentació, aquesta exposició a la comissió. Per tant, si els sembla oportú, procediríem a fer aquesta primera votació, ara a l'inici, i després podem prosseguir amb la resta de punts.

Seria, per tant, la votació de la sol·licitud de compareixença del director de l'Oficina Antifrau de Catalunya davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre els programes de protecció de les persones alertadores, presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Per tant, debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa, avui mateix. Els sembla oportú?

(Pausa.)

Es podria fer per assentiment, aquesta compareixença? *(Pausa.)* D'acord, doncs quedaria votada per assentiment per unanimitat i es portaria a terme com a segon punt.

Compareixença d'una representació de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció per a fer un control de seguiment periòdic del compliment dels acords de la Cimera

357-01168/15

Passaríem, per tant, a la primera de les compareixences. En aquest cas és la compareixença de la Comissió de seguiment i impuls del pla de treball de la tercera Cimera contra les causes estructurals de la corrupció. Si els sembla, suspenem trenta segons la Comissió per donar pas als compareixents, per donar la benvinguda i també informar als grups que faríem aquestes intervencions amb el model d'interacció que ens permetria, per set minuts, preguntes i respostes. Si ho consideren oportú.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La vicepresidenta

Bé; com que la presidenta marxa una estona, m'encarregaré jo en aquesta estona.

I passem a substanciar aquesta compareixença d'una representació de la tercera Cimera contra les causes estructurals de corrupció davant de la nostra comissió. I en aquesta ocasió tindran la paraula els senyors Albert Martín Ballesta i Àlex Blasco. Els comento als grups el temps per per poder... Com que tenim dues compareixences, els proposo que els compareixents facin vint minuts i els grups cinc? Els va bé? *(Pausa.)* Sí? Fem això? *(Veus de fons.)* Sí, podem fer el debat. D'acord.

Doncs, benvinguts els dos compareixents i també la resta de grups que els acompanyen. Tenen vostès vint minuts, que ara els posaré en el rellotge, i tenen la paraula.

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

Molt bé, doncs, bon dia. Vicepresidenta, diputades i diputats. El que esperem és poder donar-los amb aquesta compareixença els elements que puguin necessitar vostès per exercir la tasca de control dels acords de la tercera cimera, que ha de supervisar aquesta comissió. Hi són també presents un altre membre de la Comissió de Seguiment i Impuls –CSI a partir d'ara, per qüestions de temps–, i els trasllado les excuses dels dos membres restants per raons laborals. Tots nosaltres

som persones voluntàries. També estan presents membres de la Junta de l'Observatori Ciutadà contra la Corrupció i de l'Oficina Antifrau de Catalunya, el director de la qual compareixerà avui davant seu, també.

Com saben, a les reunions mensuals al Parlament de la CSI assisteixen també com a observadors cinc diputats dels partits que tenen signats el Pacte social contra la corrupció, quatre dels quals són membres d'aquesta comissió, com ho són també altres dos diputats que van ser observadors a la Comissió de Seguiment i Impuls de la segona Cimera. L'informe seguirà aquests passos – suposant que això funcioni... Ara! Exacte.

Amb els dos primers punts mirarem de posar-los en el context a partir del que fem al nostre treball. Amb la situació dels acords serem el més esquemàtics possible, per raons de temps i limitant-nos al que considerem més importants sobre cadascun, perquè aquesta presentació serà enviada amb posterioritat a la compareixença.

Remarcar el nom de la cimera *contra les causes estructurals de la corrupció*. No es fa, doncs, per tractar temes concrets de corrupció, sinó per construir i millorar eines per combatre-la millor. Els grups parlamentaris que van participar i, per tant, es van comprometre amb els acords de la tercera cimera, són, com s'indica, els dels partits signants del Pacte social contra la corrupció. Els set organismes de control són les dues sindicatures, de Comptes i de Greuges, l'Oficina Antifrau, la Fiscalia Anticorrupció, l'Agència Tributària de Catalunya, el GAIP i l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. Entre les setanta-quatre entitats signants del pacte n'hi ha de tot tipus, com ara la CONFAVC, la FAV, diversos col·legis professionals, com el de Politòlegs i Sociòlegs o el de Treball Social, el Club de Gestió Pública d'ESADE, la Taula del Tercer Sector, Òmnium Cultural, la FEDE, sindicats com Comissions, UGT, Unió de Pagesos o

Fitxer 31CAI2

de periodistes. Poden veure la llista completa en la documentació que els van fer arribar. A tots ells se'ls envia mensualment les actes de les reunions de la comissió al Parlament amb el repàs de la situació dels acords.

Les cimeres són l'acte final d'un treball previ de tots els participants que he esmentat abans. En aquest treball participatiu intervenen i fan aportacions tant les entitats del pacte com els organismes de control, com també els propis grups parlamentaris. De les tres cimeres fetes, aquesta és la que incorpora menys acord. Davant de l'evidència que, molts o pocs, tots els acords s'incomplien igualment, semblava més gestionable per a tothom que fossin pocs. Aquest incompliment el podran constatar quan els passem als acords dels quals la CAI ha de fer el control de seguiment, on s'indiquen els seus orígens d'anteriors cimeres.

Segons el pla de treball de la tercera cimera, la normativa que elabori el Govern i el Parlament per fer complir els acords hauria d'incloure aquests tres elements: el contingut concret de cada acord, els punts de resolucions parlamentàries contra la corrupció corresponents a diverses resolucions del Parlament –diversos acords del Parlament– i les recomanacions no ateses dels organismes de control al Parlament que tinguin a veure amb cada acord.

Aquest primer bloc és molt important per explicar-los la metodologia que utilitzem. La CSI té elaborada per a cada acord la llista d'aquests tres conceptes i la fa arribar al Govern i al Parlament des que s'inicia la tramitació d'una llei, és a dir, en la fase de consulta pública, es fa arribar el contingut sencer de tots tres blocs; en la fase d'al·legacions als avantprojectes de llei s'envien aquells punts dels tres blocs que no hagin estat recollits en l'avantprojecte, i, quan entra al Parlament o en el cas d'una proposició de llei, allò que encara no hagi estat acceptat s'envia com a proposta d'esmena als grups parlamentaris i a les entitats del Pacte Social contra la Corrupció perquè les defensin en les compareixences.

Aquests dos punts van ser proposats a la tercera cimera pels grups parlamentaris participants. Davant de l'evident fracàs de l'acció política de Govern i Parlament en les dues cimeres anteriors, amb l'incompliment de pràcticament tots els acords. Ara, quan som a la meitat del temps entre cimeres, estem complint amb el que es diu en el primer apartat. Sugeriríem que el proper control de seguiment fos cap al gener del 2027, quan faltaran quatre o cinc mesos per a la quarta cimera. El segon paràgraf, on diu «cridar d'ofici l'observatori a comparèixer a les comissions, ponències, grups de treball que debatin normes sobre corrupció i integritat» ja ha

estat incomplert pel Parlament a la primera de canvi. Ens vam assabentar per vies indirectes que el passat 3 de març es va reactivar la Proposició de Llei electoral de Catalunya i que es va decidir reprendre la tramitació en el tràmit de sol·licitud de compareixences, tràmit que va finalitzar l'1 d'abril sense que ningú avisés ni l'Observatori ni la Comissió de Seguiment i Impuls. Suggerim que es vegi com es pot esmenar aquest cas concret, i també que es busqui un mètode més o menys automatitzat per complir-ho en futures lleis, sigui a través del control per les pròpies secretaries de les comissions o el mètode que parlamentàriament es considerés més adequat.

D'acord amb el que els he dit, aquests són els acords dels que correspon a la CAI... Quinze minuts porto, ja? (*Veus de fons.*) Ah, falten quinze minuts! Quin ensurt! D'acord amb tot l'anterior, aquests són els acords del que correspon a aquesta comissió controlar-ne el compliment. Els altres acords dels quals no parlarem corresponen a les comissions d'Economia i Finances, de Recerca i Universitats i d'Educació i Formació Professional. La relació per a cada acord, de qui, quan i de què s'ha parlat amb els diferents interlocutors del Parlament o del Govern, o almenys secretaris i directors generals, o d'organismes com el CAC o la sindicatures, es pot trobar a les actes de les reunions de la CSI, de la qual els diputats observadors reben una còpia. Com ja he dit, ara només faré una pinzellada de la situació de cada acord i alguna observació al respecte, que podem ampliar si ho desitgen en el torn d'intervencions.

Vostès ja han rebut la documentació que vam enviar. Tenen la llista d'acords. Per tant, no els la llegiré per per qüestions de temps, només comentaré que respecte al tema de la direcció pública professional, entre la part expositiva i dispositiva de l'actual avantprojecte de Llei, entenem que s'han recollit pràcticament tots els punts conceptuals del pla de treball de la cimera, però no els punts més concrets, que, en tant que suposem, per la informació que tenim, que no seran recollits en el projecte de Llei definitiu, esperem que ho seran en el futur reglament de desplegament de la Llei.

Veuran que en totes les transparències s'ha inclòs a observacions, en primer lloc, des de quan s'està reclamant informació sobre l'acord. No ho llegiré, simplement

per informació. Hem demanat al Govern, sense resposta encara, si preveuen incloure en el futur reglament les al·legacions que no han respost i esperem que per la seva importància i encara que no és obligatori, el reglament es traurà a informació pública i serem cridats en el tràmit d'audiència. Igualment, quan la llei entri al Parlament, confiem que es consultarà amb l'Observatori quines són les compareixences que es proposen i també que s'incorporaran com a esmenes els continguts dels punts dels blocs de la cimera que no hagin estat recollits en l'avantprojecte.

El tema, no tant de la llei electoral sinó l'objectiu que era incloure tractar sobre el sistema de finançament de partits i reducció de despeses electorals, aquest és l'objectiu de l'acord. Davant la dificultat d'una llei electoral que amb aquest nom, com saben, ha d'incorporar necessàriament la distribució d'escons, pel que a nosaltres ens interessa i tal com diu l'informe de l'Institut d'Estudis d'Autogovern que s'esmenta, per als temes de finançament i reducció de despeses electorals de la qual es parla a l'acord, en el mateix acord es proposa l'alternativa de fer una llei de procediment o d'administració electoral catalana amb les que es pot legislar a Catalunya tot allò que no sigui el sistema electoral, i això pot ser iniciativa tant del Govern com del mateix Parlament. L'informe de l'Institut d'Estudis d'Autogovern va ser enviat en el seu moment a tots els diputats observadors.

Des del Govern se'ns ha dit que potser hi hauria algunes coses de l'informe de l'Institut d'Estudis d'Autogovern que permetrien avançar en els objectius de l'acord mitjançant d'altres instruments, com ara acords de govern o reglaments. El proper dijous 14 tenim agendada una reunió per parlar-ne. En tot cas, com ja hem dit abans, i pel que fa el Parlament, confiem que es pugui trobar una manera d'esmenar el no haver tingut en compte el que es diu a l'acord sobre la participació de l'observatori i entitats del pacte.

Un dels acords més importants, la Llei d'alertadors, treballada i redactada però *non nata* en cadascuna de les dues legislatures anteriors. Com els he dit, les propostes de la Comissió en una consulta pública es limiten a proposar incorporar a la nova llei al text de l'acord i els punts de resolucions parlamentàries i recomanacions dels organismes de control que hi tinguin a veure. En les respostes que ens han fet a la

consulta pública d'aquesta llei no hi ha ni una sola de les propostes que es van passar que se'ns digués que s'hi incorporaria. Això sí, ens han assegurat que es valorarà, s'analitzarà, prendran en consideració, compartiran i es podria tenir en compte. Ho veurem. Ja fa quatre mesos que es van publicar aquestes respostes a la consulta pública i encara no sabem res de les previsions per disposar del primer text de l'avantprojecte de llei i poder fer les al·legacions que pertoquessin.

Aquesta és una altra de les lleis que quan entri al Parlament confiem en que es demanarà a l'Observatori quines són les compareixences que es proposen. També els informo que des de l'Observatori estem treballant amb el Govern per veure les possibilitats per a aquesta i per a d'altres lleis de crear un laboratori on es treballi amb participació de tots els agents socials i polítics interessats en la qüestió a legislar.

Aquest acord el considerem en tres blocs. En el primer bloc podrem contrastar i avaluar el seu compliment quan es disposi de nous pressupostos. Aquest segon bloc el tractarem desglossat a continuació, el pla de formació del Parlament i la nova Llei de l'Escola d'Administració Pública. I aquest tercer, com es diu, encara no l'hem parlat amb els interlocutors del Govern. No fa gaire hem fet una reunió amb la Fundació transparència i bon govern de l'Associació Catalana de Municipis, que ens han dit que per poder complir amb l'acord caldria un impuls de país, polític i econòmic. En breu farem també una reunió amb la Federació de Municipis de Catalunya i, amb els resultats, i també amb els micropobles de Catalunya, posteriorment demanarem una reunió amb la Secretaria General d'Administració Local.

El tipus de formació en què es pensa quan parlàvem d'aquest pla de formació en general és la que ve relacionada en l'instrument de ratificació per a Espanya del Conveni de les Nacions Unides contra la corrupció de l'any 2006, en allò que es refereix als càrrecs electes. El Gabinet de Presidència del Parlament ens va informar el 26 de maig de l'any passat d'un Pla de formació 2025-2028 per als diputats i personal del Parlament, del que la Mesa va prendre nota el 10 de juny de l'any passat i en el que havia de figurar explícitament un apartat sobre formació en prevenció de la corrupció. Hem estat intentant obtenir aquest pla. Finalment, se'ns

va enviar un certificat pel secretari general del Parlament que confirmava el que els he dit abans, però es tracta d'un conjunt de criteris que cal concretar en un calendari i continguts específics, com el recentment convocat Curs d'introducció als conflictes d'interès com a risc que ens van fer arribar a la comissió els diputats observadors.

En la convocatòria d'aquest curs que tots vostès han rebut es diu que és a petició de la cimera que s'ha organitzat amb l'Oficina Antifrau de Catalunya aquest curs, quan en realitat se suposa que hauria de formar part del seu pla de formació, que també se'ns va dir que es construiria amb la implicació de l'Oficina Antifrau i de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya.

Considerem que per complir amb el contingut de l'acord, el pla no només ha de ser amb continguts i calendari, sinó que també hauria de concretar destinataris i ser d'utilitat per a cada nova legislatura. I estem segurs de que l'Oficina Antifrau podria desenvolupar perfectament i transformar en un excel·lent pla de formació els criteris presentats a la Mesa. En l'anterior legislatura es va consensuar amb l'escola d'Administració el tema de la Llei de l'Escola d'Administració Pública, a través dels observadors, un text que es va incloure a l'avantprojecte de llei que va decaure amb el canvi de legislatura. El text a què es fa referència es troba en la documentació que els han passat.

En la fase de consulta pública es va introduir aquest text i la resposta que se'ns va donar és que es compartia el sentit de la proposta, tot i que no era una qüestió que correspongués regular amb rang legal. Com es diu a la diapositiva, fa dos mesos que estem esperant que l'Escola d'Administració Pública o la Secretaria d'Administració i Funció Pública ens aclareixin el canvi de criteri respecte de la legislatura anterior. No solament no s'ha fet, sinó que no se'ns va avisar de la publicació de l'avantprojecte de llei, en el text del qual no hi ha cap referència ni a corrupció ni a cultura de la integritat. Abans-d'ahir ens confirmava la secretària del Govern la negativa a incloure el text tot dient que potser es podria incloure en un reglament.

La CSI considerem necessari donar a l'esmena força de llei i per això ja hem presentat una al·legació perquè s'incorpori el text que es proposava i que s'havia

acceptat fa tres anys. Aquesta és també una altra de les lleis que quan entri al Parlament esperem que es recordarà de demanar l'Observatori quines són les compareixences que es proposen i també que els grups parlamentaris aprovaran incloure el text que els hem enviat si finalment no ho fa el Govern, cosa en la qual encara confiem.

La primera part d'aquest acord 6 correspon a la seva supervisió a la Comissió d'Economia i Finances. L'origen de l'acord es troba en el ja conegut problema que a partir de la Llei de transparència la societat civil no es pot queixar de que no hi hagin dades, però, en canvi, la seva veritable utilitat exigeix una manejabilitat d'aquestes dades, que és el que vol aconseguir aquest acord. Val a dir que hi ha hagut una molt bona receptivitat per part dels interlocutors del Govern –ara falta que es materialitzi– aquesta materialització depèn del compliment d'aquests dos punts: rebre resposta a les propostes d'inclusió en el catàleg de bases de dades que s'han fet des d'entitats com el Col·legi de Politòlegs i Sociòlegs, Comissions Obreres, ATTAC o XNET, que els van fer arribar ara fa dos mesos sense que encara sapiguem què se n'ha fet, què estan fent, i constituir la taula amb entitats com a espai de cogovernança que es demana als acords i de la qual se n'ha estat parlant des del mes de març de l'any passat.

Respecte... Cinc minuts... Justet, justet... Bé, respecte a aquest acord, des del Govern se'ns va dir que no pensaven fer una Llei de lobbys ni modificar la de transparència. Aleshores ja els vam dir que com a CSI no ens interessava l'instrument, sinó que el que ens interessava era que ens diguessin com pensaven complir amb el que diu l'acord i els punts relacionats de les resolucions parlamentàries que s'esmenten en el pla de treball. Dos-cents dies més tard ens han comunicat que estan treballant en un dataset que, com saben, és una col·lecció organitzada i estructurada d'informació dissenyada per poder ser analitzada i processada o per a l'entrenament de models d'intel·ligència artificial.

Senyalar que la proposta 7 de la Síndica de Greuges, en el seu informe anual 2024 sobre transparència, demanava també regular l'activitat d'influència. Allò que farem des de la CSI serà analitzar si aquesta millora del dataset que ens han anunciat permetria o no complir amb l'acord. Les mesures concretes d'aquest acord les

poden veure en el text dels acords que se'ls ha fet arribar, però la situació és calcada de l'anterior. No ens interessa la modificació o no de la Llei de transparència, sinó que es compleixi amb el que diu l'acord i els punts relacionats de resolucions parlamentàries que s'esmenten al pla de treball, independentment de l'instrument que s'utilitzi per fer-ho. Passats també dos-cents dies reclamant l'aclariment, hem rebut abans-d'ahir la resposta que poden veure, en què la Secretaria del Govern ens informava que no creuen que imposar sancions millori la transparència en les administracions, sinó que sovint les mancances es produeixen per una manca de recursos personals i tecnològics. Veuran que també hi ha una proposta de la Síndica de Greuges en la línia del contingut de l'acord. I el que haurem de fer ara, la CSI, és demanar si la resposta rebuda vol dir que el Govern assumeix que no complirà l'acord.

L'acord 9 és sobre el tema de la Llei de comunicació audiovisual. La Proposició de Llei de comunicació audiovisual ja saben que va estar aprovada pel Ple del Parlament del passat 15 d'abril per iniciar el tràmit parlamentari. Existeix un text d'esmena a aquesta llei que va decaure en l'anterior legislatura, quan ja estava al Parlament, que recull el consens obtingut per complir amb l'acord amb els grups parlamentaris, el CAC i interlocutors externs interessats. El text a què es fa referència es troba també en la documentació que els hem passat i també el tenen els diputats observadors a la CSI. En les nostres actes es troba la relació de tothom –una llarga relació– amb qui es va parlar per obtenir el consens sobre el text. Però en tot cas, la CSI demanarà als diputats de la ponència de parlar amb ells per explicar-los-ho. Aquesta és una altra de les lleis en les que s'ha de demanar l'observatori quines són les compareixences que es proposen, així com també esperem que s'incorporarà l'esmena. Remarquem que aquest

Fitxer 31CAI3

és l'únic acord complert dels onze de la tercera cimera, però que ho ha estat a partir d'una recerca de normativa que vam fer la mateixa comissió de seguiment i impuls.

Aquesta és una qüestió que afecta els diputats del Parlament en el seu conjunt. Davant de la qüestió, l'estiu passat, de temes de corrupció a l'Estat, l'observatori va demanar a la Presidència del Parlament com es pensava afavorir des del legislatiu el compliment dels acords de la cimera. A través de la CSI es va proposar que s'aprovés una declaració recomanant als grups la prioritització en els plens de la discussió de la normativa a debatre que es correspongués amb els acords de la cimera. A mitjan mes passat, el Gabinet de Presidència ens va comunicar que a la Junta de Portaveus del 3 de març el President va fer avinent als grups parlamentaris la conveniència que es prioritzés la inclusió en els ordres del dia dels plens de les iniciatives legislatives que es corresponguin amb els acords de la tercera cimera, però que aquesta petició no va ser incorporada a l'acta de la reunió per motius que a la CSI se'ns escapen.

En conclusió –i penso que estic dintre del temps–: a gairebé un any de la celebració de la quarta cimera, al nostre parer, ha costat i està costant molt obtenir informació i fer avançar els acords. A punt de complir-se un any de la tercera cimera, no veiem que es reconeixin i s'actui com una prioritat. Aquesta afirmació l'hauran pogut constatar per les dates que posava a cada transparència sobre quan s'havia demanat la primera interlocució de la segona cimera, que molts dels acords a partir de segona cimera, i molts acords, com també hauran vist, provenien de la primera. Tanmateix, l'aprovació, si s'aproveïssin, del conjunt de lleis que han entrat o estan a punt d'entrar al Parlament, com la de direcció pública professional, alertadors, Escola d'Administració Pública, Comunicació Audiovisual, podrien complir-se molts dels acords de la tercera cimera, sempre que, és clar, aquestes lleis s'incorporessin als punts senyalats pel pla de treball. Naturalment, per iniciativa parlamentària, també podrien fer-se proposicions de llei al voltant de texts concrets com els que hem dit amb els acords 5 i 9, que ja havien estat pactats en l'anterior legislatura, o sobre el que es planteja en l'acord 7 i 8.

I bé, crec que he aconseguit estar dintre del temps. Perdonin la velocitat, però ara suposo que... En tot cas, tenia una última transparència, però com pràcticament ja estem sobre el temps, no l'explicaré i la podem deixar fixa durant la resta de la sessió.

La vicepresidenta

Molt bé, moltíssimes gràcies pel temps, que ha estat molt sintètic, i sabíem que hi havia molta informació. Espero que els grups hagin pogut seguir molt bé l'explicació, però com que ara hi ha el torn que poden continuar interlocutant, tindrà l'oportunitat d'ampliar alguna de les informacions. Donat que aquesta compareixença està sol·licitada pels grups de Junts i Esquerra Republicana, comença el torn el Grup de Junts, i té la paraula la diputada Freixa.

Glòria Freixa i Vilardell

Sí; bon dia. Gràcies, vicepresidenta. En primer lloc, doncs, agrair una vegada més als membres de la cimera de la Comissió de Seguiment de la Corrupció la seva presència en aquest Parlament, que és continuada, perquè tenim l'oportunitat de trobar-nos sovint amb vostès. Jo li faré unes preguntes i, si no li fa res, hauríem de mirar de respondre una mica ràpid, perquè tinc poc temps i ens hem de combinar una mica. Jo li faig una pregunta. Vostè em contesta, i anem fent. I ja veurà... *(veus de fons)* Sí, sí, una mica de diàleg.

Bé, jo el primer que li voldria dir és que, des de Junts per Catalunya, vostè ja sap que hem estat sempre presents en totes les seves accions i que per a nosaltres és prioritat tot allò que sigui una lluita contra la corrupció i tot allò que puguem fer des de les institucions públiques per ajudar a combatre, sobretot aquesta sensació encara permanent dels ciutadans que no hi ha aquest control sobre la corrupció en matèria política, i, per tant, sempre hi serem.

Però sí que li voldria dir que després de varies trobades i que ja fa anys que ens estem trobant per parlar d'aquests temes, recuperant tots els resums de les cimeres anteriors i de les reunions que hem tingut des de l'any 2021, em trobo que el resum de les demandes són exactament els mateixos. Per tant, jo crec que torna a posar molt d'èmfasi en aquesta Llei d'alertadors catalana que no ha arribat. I, per tant, jo li voldria preguntar. En primer lloc, si vostè considera que el Govern està tenint en compte totes les seves previsions en matèria d'aquesta lluita que s'ha de fer contra la corrupció en base a tot el que vostè ha explicat. Aquesta seria la primera pregunta.

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

Jo diria que aquesta pregunta es contesta a través dels resultats que hem anat presentant. Nosaltres som conscients que aquest tema és un tema que s'afegeix a molts altres, però ja sabem quin és el lema de la Comissió de Seguiment i Impuls: tot és qüestió de prioritats. Per tant, jo diria que veient la situació actual, podem perfectament veure quina és i, a més ho tenen a les actes, en totes les actes que enviem, allà poden extreure quin és el ritme amb què el Govern va contestant les nostres propostes. Bé, la nostra proposta és el compliment dels acords de les cimeres, que no són propostes nostres.

Glòria Freixa i Vilardell

D'acord. Llavors, en principi, denotem una mica de manca d'interès per part del Govern en aquesta lluita.

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

Més que manca d'interès, jo diria que és un tema de prioritats. Però...

Glòria Freixa i Vilardell

D'acord. Al final arribem a la mateixa conclusió.

Llavors, també li voldria fer un apunt sobre aquesta formació en corrupció, que no sé si també s'està fent des del Govern, però des del Parlament de Catalunya, com vostè mateix ha dit, s'ha començat ja i ja hi ha programats aquests cursos de formació contra la corrupció per a tots els membres d'aquest Parlament. I vostè feia manifest que voldria que aquesta acció fos més continuada en el temps ja preparada per a futures legislatures i, per tant, vostè creu aquí sí que l'oficina contra la corrupció, l'Oficina Antifrau, tindria alguna cosa a dir en aquesta formació? O són vostès els que voldrien participar-hi?

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

A veure, quant a un pla de formació, ha de tenir un preàmbul en el que es digui: aquest pla de formació treballarà sobre aquests temes i està dirigit a aquesta gent. I a partir d'aquí hi ha d'haver una llista de cursos i un calendari d'aquests cursos. Quan se'ns va dir que hi havia un pla de formació, l'any passat, el vam estar perseguint per obtenir això: hem de veure..., per la part de corrupció, i després si volen formar en idiomes o en altres històries..., però per la part que ens interessa a nosaltres era una qüestió de veure exactament..., que no hi havia manera d'aconseguir-ho fins que recentment ens van enviar un certificat. Però, és clar, el que hem vist en aquest certificat és que no és un pla de formació tal com nosaltres l'entendem, sinó que és una declaració dels principis que el pla de formació hauria de transformar en cursos. I només som coneixedors, perquè ens ho van passar un parell dels diputats observadors a la comissió, d'un sol curs, que a més es deia que era a petició de la cimera. La cimera no demana res. La cimera, i nosaltres, com a membres de la Comissió de Seguiment i Impuls, l'únic que fem és una mica de notaris. Allò de dir: «Escolti, hi ha això. S'ha fet? No s'ha fet?» «Escolti, no em consta que s'hagi fet.» Bé, doncs, hem anat insistint i l'única constància que tenim d'un curs relacionat amb el que el pla de formació havia de contenir era aquest del que he parlat.

A partir d'aquí, nosaltres seguim insistint. Nosaltres no podem dir que aquesta part de l'acord està complerta fins que no constatem que, efectivament, hi ha una llista de cursos. L'Oficina Antifrau és, per excel·lència, la més adequada per fer-ho. Després hi ha també l'Escola d'Administració Pública. Però entre aquestes dues institucions, i principalment l'Oficina Antifrau, se'ls podria encarregar.

Glòria Freixa i Vilardell

D'acord! Moltíssimes gràcies. Després parlava de transparència i jo crec que aquesta és una de les bases de la democràcia i per nosaltres és importantíssim. La confiança del ciutadà només arriba si pot veure què passa amb tots els recursos públics i com s'administren. I vostè diu que el Govern li ha contestat, doncs, que hi hauria aquí una mica de falta de recursos de les administracions per donar compliment i que, per tant, no caldria endurir les sancions. Però jo li pregunto: quina diferència veu vostè amb l'àmbit de protecció de dades, on les sancions són

les més altes d'Europa a l'Estat espanyol i, per tant, s'exigeix a totes les administracions grans, petites i mitjanes que donin compliment a això, independentment dels recursos que tenen? Creu que hi ha una manca de rellevància al dret que té el ciutadà a aquesta transparència i les obligacions de l'Administració perquè amb altres drets no hi ha hagut, no han tingut més remei que fer-ho. Per tant, falten recursos; doncs, que els posin. Entenc que seria això.

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

Nosaltres el que diem és: «Escolti'm...» Ara li ho preguntarem al Govern. A nosaltres ens és igual si els objectius dels acords de la cimera es fan per una llei de transparència o es fan d'una altra manera. El que volem és que es faci. Bé, el que volem, el que nosaltres estem com a Comissió de Seguiment i Impuls és per veure si es fan o no es fan. El que farem serà preguntar el Govern. Escolti, això vol dir que no pensen complir l'acord. Els mecanismes no els hem de posar, no tenien res a veure nosaltres, el govern ha de decidir si els posa o no els posa. I, en tot cas, donar explicacions de per què no es posen.

Glòria Freixa i Vilardell

I, ja per acabar, dir-li que per part de Junts per Catalunya hi ha el compromís de tornar a tirar endavant aquesta Llei d'alertadors, que ja n'hem parlat moltíssimes vegades, però que creiem que ara, amb totes les mancances que hi ha hagut amb la protecció dels alertadors, doncs, és més necessària que mai. Per tant, per part nostra ja hi poden comptar. I després, ja per acabar, tornar-li a donar les gràcies i dir que pel que fa als cursos de formació del Parlament, se'ls contactarà per tenir en compte també el seu criteri.

Moltíssimes gràcies.

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

A vostè.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. És el torn d'Esquerra Republicana, i té la paraula la senyora Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Sí, moltíssimes gràcies. En primer lloc, gràcies també per la seva compareixença, que de fet dona compliment també al pla de treball i a totes les funcions de seguiment del compliment també dels acords de la cimera.

Creiem que és una manera també de retre comptes públicament, que a més ens reunim, però d'aquesta manera també ho fem, doncs, a nivell públic, a través d'aquesta compareixença. Una petita reflexió també voldria fer a nivell de marc general i de quin país volem, un país lliure de corrupció, un país íntegre, i això s'ha de treballar, i vostès ho fan amb tota la feina de seguiment dels acords de la cimera, perquè si no el que està en joc és la confiança de la ciutadania envers les institucions. I en un context de descrèdit, de *fake news*, de populisme i de demagògia convé reforçar aquesta confiança, que vol dir reforçar aquests mecanismes, aquestes eines que ens permetin lluitar contra la corrupció i garantir un sistema íntegre al nostre país. Això es fa amb transparència, amb una legislació adient, reforçant el sistema d'integritat com a idea, de manera que no hi hagi ni ombra de dubtes, ni sospites, ni sensació d'impunitat.

Sobre els acords concrets, jo el que faré és un repàs de tot el que ens ha dit i després li deixarem el temps perquè faci les valoracions pertinents. Participem del seguiment dels acords. Cada mes fem aquestes reunions. Crec que és una molt bona pràctica perquè ens permet posar-ho tot en comú i veure on està encallat i fer les gestions, si s'escau, per poder ajudar a desencallar. Sobre la llei electoral, que és un dels deures que tenim com a país, de moment no s'ha constituït la ponència. Quan es faci us demanarem comparèixer per esmenar l'error de no haver sigut inclòs entre les entitats que formen part de la cimera de lluita contra la corrupció. Digueu-nos quines entitats haurien de venir i vetllarem també perquè poguéssiu ser observadors de la ponència, ho reitero, si això s'activa en algun moment.

I també hi ha aquesta reunió prevista de l'informe de l'Institut d'Estudis Autonòmics. Això ho tenim. Farem la reunió i mirarem quin és el marge per poder desplegar algunes de les propostes que s'hi diuen. Sobre la Llei de protecció de les persones alertadores, que, efectivament, també és un deure de país. Fa molts anys que hem estat intentant fer aquesta llei al Parlament, han decaïgut les legislatures i s'ha

quedat sempre a les portes. En tot cas, ara està a tramitació de govern. Ja ho saben. És objecte de debat en aquesta comissió de manera reiterada i, de fet, després ve a comparèixer l'Oficina Antifrau de Catalunya. Parlarem justament de la protecció de les persones alertadores. I estem pendants de la primera versió del redactat d'aquest esborrany de l'avantprojecte de llei que creiem que tarda massa, i vostès ho han dit. Fa uns quants mesos que es va tancar l'exposició pública. Ja hi havia un esborrany a la passada legislatura. Vam fer una PR, una proposta de resolució, proposta d'Esquerra Republicana, per exigir el compromís del Govern amb aquesta llei. Bé, doncs, tan bon punt arribi, el mateix: els demanarem també comparèixer a les entitats pertinents, i ens agradaria treballar conjuntament.

Sobre la formació, reiterar que s'ha convocat aquest curs de formació, que no és el pla de formació, però sí que hi ha aquest curs. En tot cas, és una passa. I amb relació als mitjans, ara creiem que s'obre una oportunitat pel que fa a la Llei de Comunicació de Catalunya. L'esmena consensuada, doncs, intentarem vetllar perquè s'integri en el tràmit d'esmenes i també demanar-los comparèixer, a les entitats referents, ara que s'ha obert el període de sol·licituds de compareixença d'aquesta llei.

Sobre la resta de lleis, el mateix sistema, doncs. Sobre el cas de la Llei de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, podem fer les esmenes pertinents quan arribin aquí al Parlament, si no s'hi ha posat cap referència a la cultura d'integritat, segurament l'hi haurem d'afegir durant el tràmit parlamentari. I sí que els voldria fer dues preguntes concretes sobre si ens poden concretar una mica què seria això del laboratori per treballar les lleis que ha dit que estaven parlant amb el Govern de poder-lo crear. Ens ha semblat una proposta interessant, però que no tenia massa informació. I sobre aquesta proposta que ens feia ara últim amb relació a l'acord 6 de la Taula d'entitats per un espai de col·laboració i governança, si també ens podrien explicar una mica què seria per intentar ajudar a que es faci.

En tot cas, també ens hem anotat que el proper control voldrien que es fes a principis d'any 2027, abans de la quarta cimera. Per tant, treballarem per demanar-los una altra vegada la sol·licitud de compareixença i que puguin venir a principis

de l'any, abans de la quarta cimera, per també poder-ne també fer seguiment. Moltes gràcies.

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

Sí. A veure, el tema... Bé, primer era una qüestió abans

Fitxer 31CAI4

diputada Freixa em preguntava sobre el Govern. Dir també que, com ja he dit en la intervenció, el Parlament també pot tenir iniciatives amb alguns dels acords. En tot cas, no caldria esperar, n'hi ha alguns que estan molt clars amb els textos. Per tant, proposicions de llei també es poden fer.

Sobre el tema de laboratori, això és un tema que està portant a l'Observatori Ciutadà contra la Corrupció. Per tant, jo ara mateix no li podria donar més informació, perquè jo ho he anotat aquí, perquè em van comentar, «escolta, si pots comentar que s'està treballant en això», ho comento i comentat està, però s'està portant directament... Saben que nosaltres, els membres de la Comissió de Seguiment i Impuls som independents de l'observatori. L'observatori ens nomena, a proposta de les nostres entitats, que formem part del pacte, però actuem com a representants de tots els participants, tant dels organismes de control com els grups parlamentaris que han signat allò, per la qüestió dels acords.

L'última pregunta em sembla que era sobre l'acord 6, «mitjançant espais de col·laboració i governança a determinar, millorar la capacitat de la ciutadania...» Això, del que es tracta, i és el que des del Govern se'ns ha dit, «escolta, això..., teníem pensat fer una taula que podria ser aquest espai de governança, on tot el tema de...» Vostès saben que hi ha quatre mil... Quantes bases de conjunts de bases de dades hi ha? Mil quatre-cents..., unes mil cinc-cents. En el catàleg de bases de dades n'hi ha unes mil cinc-cents. Aleshores, en aquesta taula és on es podria decidir, per temes relacionats amb el que nosaltres..., però també per altres temes, però sobretot pels temes aquests es podria decidir quin conjunt de bases de dades seria interessant que hi fossin.

Mentre arribava aquesta taula, i d'acord amb el Govern, se'ls va demanar, a la secretaria del Govern que s'encarrega d'això, se'ls va demanar a algunes entitats del pacte si podien fer propostes per començar a introduir dades. És el que us he comentat abans, que hi ha Comissions Obreres, COLPIS..., en fi, diverses entitats van fer aquestes propostes i estem esperant a veure si tiren endavant o no tiren endavant.

La vicepresidenta

Molt bé, moltes gràcies. Passem al torn, en aquest cas del Partit Popular. Té la paraula el diputat [#Brahim].

[#2.31]

Gràcies, vicepresidenta. Gràcies als representants de la Cimera Contra les Causes Estructurals de la Corrupció per l'explicació que ens han fet avui. Jo, si m'ho permeteu, voldria començar reconeixent el valor d'aquest exercici, venir periòdicament o venir de tant en tant al Parlament a retre comptes sobre el compliment dels acords –ara en parlarem– en si mateix crec que ja és una pràctica d'integritat institucional. No sempre, o potser no sempre, ho diem prou.

Vivim un moment en què la ciutadania exigeix, ja s'ha dit aquí i amb certa raó, que les institucions siguin exemplars. Ahir mateix, el fiscal en cap anticorrupció recordava una idea que crec que és útil recuperar avui. La corrupció no és només un conjunt d'actes individuals, sinó un ecosistema que es fa fort quan les institucions no són prou robustes, quan els controls fallen o quan la transparència, i avui vostè n'ha parlat, quan la transparència esdevé una formalitat i no una pràctica real. Per tant, crec que això avui és totalment aplicable.

La cimera ens ha posat sobre la taula i en els informes que ens heu enviat diagnosi, una diagnosi i propostes que van en aquesta direcció: reforçar mecanismes de prevenció, blindar procediments, garantir l'estabilitat de les decisions públiques i, sobretot, generar una cultura administrativa, que crec que és important remarcar-ho, que no depengui de la bona voluntat de ningú, sinó de sistemes que funcionin sempre amb independència de qui governi.

Des del nostre grup parlamentari considerem que aquesta és la clau: passar de la reacció a la prevenció, de la indignació puntual a la construcció d'estructures que facin molt difícil que la corrupció arrel·li. I això implica revisar processos –ho ha dit vostè– digitalitzant-los i fent-los auditablement transparents. I, quan calgui –quan calgui– assumir que hi ha inèrcies que s'han de trencar.

Jo voldria subratllar un element, que també ahir es va comentar, que és que la corrupció té un cost social enorme, no només econòmic, social, i també moral. Erosiona la confiança, deslegitima les institucions i afebleix la cohesió democràtica. Per això és tan important que les iniciatives, diguem-ne el que avui n'han dit vostès «acords», no quedin en declaracions, no quedin en paper mullat, sinó que avancin en resultats mesurables. I per això avui jo els voldria fer un parell de preguntes abans d'acabar la seva intervenció. Que ens interessa saber, ens ho ha explicat i ens ho ha dit en alguna de les informacions i informes que ens han enviat: què s'ha complert? Que no? Però sobretot, i seguint el seu criteri, per què no s'han complert, sobretot, i què cal fer per aconseguir-ho? Perquè, és clar, si vostè em diu que no s'ha complert perquè hi ha una diferència de criteris. Bé, s'ha comentat aquí, la diferència de criteris pot esdevenir, i amb això coincideixo amb els companys del Grup de Junts, amb una falta d'interès en solucionar temes. I crec que s'ha de dir, almenys aquí, crec que s'ha de dir. Miri, avui, doncs, si aquestes dues preguntes, si ens pot explicar, a criteri seu, per què no s'ha complert, li estariem agraïts.

I acabo. Miri, Catalunya necessita institucions fortes, transparents i confiabels. I això només serà possible si som exigents amb nosaltres mateixos i si mantenim aquest exercici de control i rendició de comptes. Per tant, jo els voldria agrair la feina que estan fent. Entomo, igual que s'ha fet des d'altres grups, la petició de venir, a principis de l'any 2027, abans de la quarta cimera, i recordar-los que la lluita contra la corrupció és una lluita que no té una mirada partidista, és responsabilitat de tots, i tots hem de lluitar contra aquesta xacra, perquè si no, el que aconseguim és que el populisme faci camí i faci forat entre nosaltres.

Moltes gràcies.

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

A veure, efectivament, el fet de que nosaltres vinguem a retre comptes, com he dit abans, va ser una idea dels propis grups parlamentaris participants a la cimera. A partir d'aquí, és evident que d'alguna manera, a través de la informació que els hi passem hi ha un cert control de determinada acció de govern referida a totes aquestes qüestions. El per què no s'avança més? Bé, en les actes que nosaltres enviem..., som molt rigorosos, les actes recullen tota la informació històrica de més antic a més nou. Allà es poden veure els motius que ens donen: «Això s'ha de fer una reunió, això s'ha de parlar, això ja us enviarem...» És a dir, el Govern... Torno al que he dit abans, se li hauria de preguntar a ell més que no pas a nosaltres, però jo entenc que tot és qüestió de prioritats. I si tu has de fer un informe, tens una pila d'informes i decideixes quin és el que fas primer. I si tu tens un seguit de reunions, doncs, fas una priorització de quina fas. Per tant, per què no s'ha avançat més? Jo crec que és una pregunta a fer-li al Govern, en cada cas. I el que jo penso personalment és que és una qüestió de prioritats. Per tant, Àlex, tu m'havies dit alguna cosa aquí...

[#8.00]

Sí, breument en resposta al sentir general –molt ràpid–, al sentir general de la importància del que estem parlant –mireu la diapositiva, eh?–, que ens estem jugant el sistema que ens hem donat per organitzar la societat. I amb relació a les prioritats que deia l'Albert, jo sí que us diria que nosaltres no fem la feina només avui i aquí, la Comissió de Seguiment i Impuls, sinó que cada mes ens anem reunint amb tots els observadors dels grups signants del Pacte social contra la corrupció; llavors, en aquest sentit animem a la gent que no l'ha signat perquè el signi i els que l'heu signat perquè hi participeu, perquè aquesta feina mensual és la que ens permetrà avançar.

A partir d'aquí, doncs, és clar que notem que hi ha mancances en el desenvolupament dels acords. Però és que fins i tot en l'acord, que deia Albert, que hem vist que està recollit en lleis, què és l'acord desenvolupat pel Projecte de Llei de direcció pública professional, després, aquestes normatives s'han de

materialitzar i s'han de portar a la pràctica. I llavors la sensació que tenim és que hi ha un primer pas normatiu que depèn de vosaltres i del treball que podem fer conjuntament. Deia l'Albert, la participació ciutadana, però, hi ha una segona part, que és que aquesta normativa aterri en la societat i canviï això que esteu veient en la pantalla.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Té la paraula, ara, el Grup de VOX, i te la paraula el senyor Garriga.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, vicepresidenta. Bona tarda a tots. Bé, gràcies per la compareixença, senyor Martín. Jo li faré dues preguntes en nom del meu grup. Primer, quin és el grau de compliment, en percentatge, de la cimera? Després: quin és el grau de compliment, en percentatge, dels acords, per exemple, aquests últims onze acords que s'han pres en la tercera cimera? Més del cinquanta per cent? Sí?

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

A veure, com ja hem vist per les transparències, d'onze acords n'hi ha un de complert. N'hi ha un i aquest un és un acord que vam ser nosaltres mateixos que ens vam dedicar a buscar, a veure, i va ser la intel·ligència artificial que ens va ajudar, també. A veure en quines lleis podia estar recollit. I ens vam trobar amb la sorpresa de que estava recollit en un munt de lleis diferents. Però bé, hi estava més o menys recollit. Per tant, podem considerar que no arriba a un deu per cent. Tots els altres acords no s'han complert. Això amb els números grossos.

Després, la setmana que ve o al llarg d'aquest mes de maig, nosaltres estem compromesos, també, pel pla de treball de la cimera, a fer un informe periòdic de... —estàvem esperant aquesta compareixença, precisament, per fer-lo—, fer un informe periòdic de la situació. En aquest informe periòdic nosaltres classifiquem els acords en tres blocs. No s'ha fet res. S'està fent alguna cosa. Està del tot fet. Aleshores, de tot ja he dit que només n'hi ha un. Del que no s'ha fet res, aquí hi ha una discussió entre nosaltres, del que es pot considerar fer alguna cosa o no, és la

que hem d'acabar de solucionar, però jo diria que estan entre els dos i quatre acords que no s'ha fet res, i, per tant, ens quedarien sis acords –sis, set acords– que estan en un determinat grau de compliment molt variable, que pot ser des de «estem a punt de fer una reunió la setmana que ve», com he dit abans, per un acord, fins a «hi ha una llei a punt d'entrar al Parlament» o «hi ha una llei que ja està en el Parlament». Ara, si el que hem de dir és quins acords s'han complert: un d'onze.

Joan Garriga Doménech

Molt bé, gràcies. I no li sembla una miqueta evident que a la cimera parlen d'integritat i de corrupció, i els membres de la comissió jo crec que es desacrediten per si mateixos, per la seva història. Tenim Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, la CUP, sindicats subvencionats com UGT i Comissions Obreres, que van ser protagonistes de la màxima corrupció, que és utilitzar el poder, els diners i els mitjans.

[#12.31]

No pot fer afirmacions que són mentides.

La vicepresidenta

Senyor Garriga: vostè coneix les normes de conducta del Parlament. No pot fer afirmacions d'aquest tipus. Té la capacitat oral com per explicar-se per si mateix, sense entrar en aquest parany. Intenti-ho.

Joan Garriga Doménech

Jo crec, perquè ho van dir els tribunals, que van ser protagonistes de la màxima corrupció, que és utilitzar el poder, els diners i els mitjans per a uns fins que són diferents als que estaven previstos. M'estic referint al cop d'estat de 2017, que no ho dic..., el Joan Garriga, no ho diu VOX, sinó que va ser acusació popular, però van ser condemnats pels tribunals, no per mi. Per això m'atreveixo a dir-ho. Llavors, no troben que...

(Veus de fons.)

La vicepresidenta

Si us plau... Si us plau, diputats. Si us plau, diputats...

Joan Garriga Doménech

Em pensava que el diàleg era...

La vicepresidenta

Senyor Garriga. No l'aturaré, de fet, el temps. Si us plau, faci el favor d'utilitzar oralment el que sap que pot utilitzar, i no entrem en aquest debat i amb aquestes afirmacions, perquè si no li retiraré la paraula.

Joan Garriga Doménech

Senyora vicepresidenta. Es pot dir cop d'estat del 2017?

(Veus de «No!».)

No? *(Veus de fons.)* No hi ha cap sentència?

La vicepresidenta

Si us plau!

Joan Garriga Doménech

Bé, jo li he fet aquesta pregunta.

La vicepresidenta

Senyors diputats i diputades. Senyor [#13.52], si us plau.

Joan Garriga Doménech

Jo li feia aquesta pregunta. No troba que aquesta setmana està desacreditada pels components de la mateixa cimera, que són partícips d'aquests incompliments fragants de sentències del Tribunal Constitucional i han sigut condemnats per malversació i per haver fet el que políticament es diu un cop d'estat en contra de les lleis establertes. No trobeu que és la màxima corrupció? Llavors, clar, no puc anar a formar part d'una cimera pràctica que de moment no ha complert, que no és normal, ni el deu per cent.

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

A veure, nosaltres com a Comissió de Seguiment Impuls, l'única cosa que tenim encarregat és veure si els acords que va prendre la cimera es compleixen o no es compleixen. No tenim cap altra funció.

Joan Garriga Doménech

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. És el torn del Grup de Comuns, i té la paraula el diputat Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, vicepresidenta Bé, gràcies per la compareixença, per la feina.

Fitxer 31CAI5

També aprofito, ja ho he fet amb altres..., però per demanar disculpes si no he pogut assistir a totes les reunions mensuals, però és veritat que els grups més petits tenim dificultats per conciliar les agendes amb diferents comissions que tenim aquest Parlament i, per tant, a vegades no podem ser a tot arreu.

Les preguntes sobre el que plantegen, és complicat perquè realment el que es posa de manifest és que realment hi ha alguna qüestió que no funciona, sobretot en el procediment, que és el que se'ns està dient, ara ho comentàvem aquí, en petit comitè, que a vegades se'ns escapa fins i tot als propis diputats. Puc fer una proposta per a la llei electoral, fer una proposta de compareixences i no tenir-les, allò, en l'imaginari respecte de, com que no hi ha una qüestió normativa, doncs, no demanem la compareixença quan efectivament forma part dels acords de la cimera, de la qual els partits que hi hem participat també tenim aquest compromís. A vegades, també, val a dir-ho, no és única i exclusivament el Govern qui té responsabilitat, quan no escolta abans de presentar un projecte, però també tots els partits que estem aquí, que després no ens recordem en el tràmit parlamentari de demanar la seva compareixença i tenir en compte també les seves aportacions.

Per tant, jo crec que val la pena, també... No seré jo qui defensi el Govern en moltes de les qüestions que tenen a veure amb les fórmules legislatives que a

vegades utilitzen, però evidentment en aquest cas també és una responsabilitat de tothom i val la pena que ens ho diguem. És cert, i en aquest sentit, com diu la Begoña Roman, la integritat no és una qüestió d'una perfecció, sinó que és precisament la coherència de la persona amb els seus valors. I també, en aquest sentit, el dret a l'error i l'esmena posterior de l'error.

Jo els demano si, en aquest sentit, han tingut oportunitat de treballar a la Llei 9/2025, del dret a l'error, tant prèviament com posteriorment, i quina opinió en tenen, tant pel que fa a la ciutadania com pel que fa al dret a l'error que es planteja als propis funcionaris i a la pròpia Administració.

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

La Llei del dret a l'error no entrava dintre dels... Nosaltres, la metodologia que seguim amb els acords, és de dir, a veure, aquest acord a qui li pot correspondre resoldre'l, al Govern o al Parlament? Si és el Govern, la següent pregunta és: a qui del Govern? I a partir d'aquí, quan ens entrevistem, demanem entrevista, ens reunim amb la gent del Govern i els diem: «Si tu haguessis de complir aquest acord i tinguessis una vareta màgica, què faries?» Modificaria una llei, faria una llei nova, faria un acord de govern, i a partir del que ens van dir és quan es van construir..., i parlo en passat perquè tots els acords venen de la segona o de la primera cimera, a partir d'aquí és quan vam construir en quines lleis i amb quines normes nosaltres havíem de treballar per fer el seguiment i l'impuls, per veure si amb això es complien els acords.

Aleshores, la llei de l'error no ha sortit mai en cap de les propostes que ens han fet els interlocutors del Govern com a resposta als acords de les cimeres.

Lluís Mijoler Martínez

Jo els demanava opinió respecte d'això.

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

No entra dintre de la nostra competència, això. Si vol la meua personal, li podria donar...

Lluís Mijoler Martínez

Sí.

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

...però entenc que no estic aquí per donar la meva opinió personal.

Lluís Mijoler Martínez

Doncs, no em contesti. Respecte del sistema, si ens plantejem què és el que falla, tenim també un nou nomenament respecte del director de l'oficina anticorrupció, que segurament l'oficina anticorrupció hauria de ser, i això també és opinió, però probablement hauria de ser l'òrgan que hauria de vetllar, probablement, també, pel compliment no només dels acords de la cimera en si, sinó precisament per complir contra el que diu el propi títol, que és la corrupció. Han tingut oportunitat de trobar-se amb el nou director? I si és així, quin ha sigut el resultat d'aquesta trobada.

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

Amb el nou director no ens hem trobat, però just ahir a la tarda vam fer una reunió dels membres de la Comissió de Seguiment i Impuls amb l'OAC, l'Oficina Antifrau, per fer un repàs de quina era la situació dels acords. Aveure, l'Oficina Antifrau és un més dels participants a la cimera, per tant, evidentment és un participant molt qualificat. Aleshores vam fer aquest repàs i, per tant, és molt probable que el director després faci algun comentari sobre això, però estem treballant conjuntament amb els temes dels acords de la cimera, perquè la Llei d'alertadors, moltes de les coses que hi ha són d'inspiració seva, perquè moltes venien precisament de recomanacions parlamentàries fetes per l'OAC que no s'havien posat en marxa i que en la segona cimera es va decidir que s'incorporarien als acords, a la revisió que hem de fer nosaltres del contingut de les lleis i normes que puguin complir amb els acords.

Lluís Mijoler Martínez

D'acord. I, per últim, no sé si participen o no o si han tingut almenys algun contacte i intercanvi d'impressions respecte dels membres de la CETRA, del Comitè

d'Experts per a la Transformació de l'Administració. Perquè moltes de les qüestions que vostès plantegen o que s'han de fer seguiment, com ara, per exemple, la Llei del directiu professional, surten precisament d'aquestes recomanacions de la CETRA. No sé si aquesta relació existeix, si han tingut o no contactes.

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

La tercera cimera és anterior al CETRA, però molts de nosaltres formem part d'altres organitzacions. Jo, per exemple, formo part del Fòrum d'Entitats per la Reforma de l'Administració, del qual també ha sortit gent per formar les comissions del CETRA. Per tant, diríem que és un conjunt de vasos comunicants amb els quals ens anem intercanviant informació. I molts membres del CETRA, alguns col·legis professionals..., ESADE, són també membres de les setanta-quatre entitats signants del pacte. Per tant, quan es conformen els acords de les cimeres hi ha hagut tres o quatre mesos de discussions prèvies en què tothom ha aportat la seva i, per tant, sí que es poden trobar rastres del que ha fet el CETRA dintre dels acords de la cimera. Però el fet és posterior. En tot cas, no tenim una relació directa amb ells.

Lluís Mijoler Martínez

Formalment no hi ha aquesta relació directa.

Moltes gràcies.

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

El CETRA s'ha dissolt, ja. Ja no funciona. Ha fet el seu informe.

La vicepresidenta

Gràcies. Bé, passem el torn de paraula al següent Grup, que en aquest cas el Grup de la CUP, i té la paraula el diputat Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Bon dia a tothom. Benvinguts i benvingudes a aquesta comissió. Bé, primer de tot demanar disculpes, perquè sí que és veritat que hi ha l'acord de

cridar d'ofici l'observatori quan hi ha ponències o lleis, en aquest cas la llei electoral, i demanar disculpes perquè a nosaltres també se'ns va passar. I bé, intentarem que això no passi.

Però clar, cridar d'ofici al final és un acord, però no és ben bé així, perquè quan hi ha una nova llei, cada partit ha de cridar els compareixents. Per tant, no és cridar d'ofici, sinó que és que els partits pensem a fer-ho. Bé, hi hem d'anar pensant entre totes i tots, que quan fem lleis que com les que avui estem parlant aquí, doncs, se'ls ha de posar com a compareixents. Tot i això, com ja s'ha dit, encara podem arreglar l'error –l'error o l'equivocació– de no convidar-los i afegir-ho quan estigui fet el pla de treball, que així crec que ho farem entre tots i totes els partits que així ho creiem.

I després, tot el que ha explicat, doncs, ho compartim, però ens preocupa això que tenen aquí, aquesta percepció, que sí que és real, de l'augment, que a l'Estat espanyol i a Catalunya hi ha molta o bastanta corrupció, tot i les mesures que s'han pres, sigui el propi observatori o l'Oficina Antifrau o el Síndic de Greuges o moltes altres coses, doncs, que crec que hem avançat, si més no com a país, en aquest sentit. Però segurament no n'hi ha prou, perquè si la percepció ciutadana continua..., és a dir, continua augmentant la percepció que hi ha corrupció, tenim un problema greu, que vol dir que no ens expliqueu prou bé o no ho fem prou bé la feina. I aquí ja va relacionada la pregunta que li faig. És a dir, això pot anar relacionat amb el fet que tots aquests compromisos que hem estat parlant sobre la tercera cimera, que al final no acaben d'avançar i molts ja vénen d'anterioritat. És a dir, que no fem la feina que acordem que s'ha de fer, també influencia en la percepció ciutadana que no avancem i que retrocedim en aquests temes?

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

Bé, jo suposo que quan es va posar això de cridar d'ofici, en realitat el que es volia dir tenir-ho en compte. Que és el que jo deia abans: no sé quin mecanisme hi pot haver, a part que els mateixos diputats interioritzin que això s'ha de tenir en compte a l'hora de fer les compareixences. Jo, el que deia era, si les secretaries de les comissions diuen, «escolta, això té a veure...», no ho sé, algú que recordés als

diputats que hi ha aquest compromís que heu de tirar endavant. No ho sé. Això ja ho desconec. Veig la Cristina allà dalt, doncs, que va prenent les seves notes, no? Doncs, depèn del sistema, però en realitat la qüestió és: tingueu-ho en compte perquè aquest és el compromís. El mecanisme, depèn.

Bé, nosaltres, com a comissió, hi insisteixo, fem de notaris per al seguiment i per dir allò de, «escolta, no em consta que m'hagis contestat això de fa quinze dies», no? Però, en general, la corrupció zero, com es diu sempre, no existeix. Mentre hi hagi poder hi hagi diners, hi haurà corrupció. El que estem intentant tots plegats, suposo, és construir els mecanismes que dificultin al màxim que hi pugui haver aquests corruptes i corruptors.

Per què no avançar més? Torno a dir el mateix. Jo crec que és una qüestió de prioritats. Tots els nostres interlocutors, del Govern, del Parlament, també, evidentment, pensen que amb això de la corrupció s'ha de tirar endavant. I val la pena lluitar, i tot això. Tots els nostres interlocutors del Govern i del Parlament tenen muntanyes així de coses que els van pressionant. Vostès mateixos, amb les seves llistes de compareixences que tenen. Hi insisteixo, tot és qüestió de prioritats.

Dani Cornellà Detrell

Bé, en un dels acords, que és la Llei de protecció de persones alertadores, a nosaltres aquest ens preocupa especialment, veient el que ha passat i les denúncies que han fet públiques alguns alertadors i alertadores. Per tant, pensem que ha de ser una prioritat, perquè si creem l'Oficina Antifrau però després aquesta diu que necessita una llei, perquè si no, no pot acabar de desenvolupar la seva feina, que és el que diu. En podríem parlar d'això. Però bé, això és el que fins ara ha dit.

Després, el que ens trobem és que creem organismes que no són prou funcionals i que no serveixen per a la finalitat que s'han creat. Per això és tan important que alguns d'aquests compromisos tirin endavant el més aviat possible, per garantir, precisament, que les persones que fan passos endavant per denunciar la corrupció, després trobin els mecanismes adients per no rebre represàlies, per no quedar sense feina, per rebre ajuts psicològics, econòmics o el que faci falta. I això

tampoc no està passant. I nosaltres pensem que això tampoc no ajuda a donar credibilitat al sistema, al mateix sistema que estem desenvolupant. Si el sistema no dona resposta, quin ciutadà s'atrevirà a fer un pas endavant, veient els precedents que hi ha?

Per tant, de tots aquests acords, entenc que són igual de prioritaris uns que els altres, o potser no sé si seríem entre tots capaços de prioritzar, perquè segurament tot no ho podem fer i prioritzar alguns d'aquests i tirar-los endavant aquesta legislatura. Perquè de fet queda la meitat de legislatura i tots sabem que els processos per fer lleis no són ràpids, precisament, són lents. No sé com ho veuen vostès de prioritzar-ne alguna en qüestió i després, entre tots els partits que estem això, doncs, tirar-les endavant el més ràpid possible

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

A veure, els acords, com deia abans, són producte d'un procés de reflexió en el qual intervenen actors molt diferents. De setanta-quatre entitats, si veuen la llista, jo n'he dit alguns exemples, però veuran que són molt diferents. Els organismes de control també ho són i els grups parlamentaris, doncs, també. Per tant, nosaltres com a Comissió de Seguiment i Impuls, no podem dir que aquest acord és prioritari i aquest altre... Primera, perquè entenem que són bastant diferents entre ells. Evidentment, si estem parlant de temes relacionats amb alertadors, doncs, és clar, el més important seria l'acord que vol que hi hagi una Llei alertadors, però això és una opinió de la persona que ho exposa. Per a una altra persona serà la Llei de direcció pública professional. Nosaltres no tenim opinió de quina és la...

Dani Cornellà Detrell

Gràcies!

La vicepresidenta

Moltes gràcies. I per cloure el torn, té la paraula la senyora Martínez del Grup Socialista - Units per Avançar.

Susana Martínez Heredia

Gràcies, vicepresidenta. Gràcies, senyor Martín, senyor Blasco, i a tots els la resta de companys que han vingut avui per fer la compareixença. Crec que

Fitxer 31CAI6

no hi ha dubte que el grup que represento, que és el Grup del Partit Socialista i Units per Avançar, fa un recolzament íntegre a tot el que és la cimera, participant en les comissions i participant també, quan se'ns demana, sempre, intentant des de la bona voluntat i amb bona intenció, i ja ho saben vostès, que aquests acords es puguin celebrar i es puguin arribar a bon port.

Primer de tot, ja ho vaig fer a l'última reunió però reitero que buscarem, ja ho han dit altres grups companys, que modificarem les compareixences de la Llei electoral, i és veritat que el nostre grup va sol·licitar la compareixença de l'Oficina Antifrau, però no la de la cimera anticorrupció, cosa que sí que hem fet amb les compareixences de la Llei audiovisual que hem sol·licitat. Ja he vist l'error, que se'ns va passar, i vam parlar que es fes un *mail* que ja hem rebut els grups Parlamentaris als nostres *mails* generals i al *mail* dels coordinadors dels grups, perquè no se'ns torni a passar i que no se'ns torni a oblidar. I per això, dir-los que a la Llei audiovisual ja hem fet aquest llistat de compareixences. També ho farem quan entri el projecte d'alertadors, o ara, en principi, al pròxim plenari, que entrarà, si entra, la Llei d'ocupació. És a dir, tot el que entri a partir d'ara que també estigui dintre dels acords. Tinguin en compte que des del Grup Parlamentari Socialista els ficarem a la llista.

Hi ha alguns grups... Jo sempre em queixo de ser l'última, però avui em va bé, perquè he sentit algunes coses que no acaben de ser totalment certes. És veritat que des de l'any 20 vostès mateixos han dit que no s'ha avançat com els hauria agradat. Nosaltres, el nostre grup no governa des de l'any 20. Hi ha altres grups, que se'ns ha criticat, que han governat, però també és veritat que una de les conclusions que vostès han posat deia que si seguim així no es podrà arribar a molts compliments dels acords de la cimera. Així que crec, dintre de les crítiques, que són acceptables i comprensibles, que anem per un bon camí i que aquest Govern, al qual nosaltres donem recolzament, està fent esforços no tan ràpids com

segurament ens agradaria a tots i a totes, però esforços per arribar a bon port i arribar a acords.

Llavors, jo li volia fer un parell de preguntes. El pla de formació. És veritat que hi ha un únic curs. Des del meu grup parlem molt amb els membres de la mesa que formen part del Grup Socialista. Sé que només hi ha un únic curs. Des del grup nostre, tot el que són tècnics i juristes ja estan tots apuntats per fer-ho, i els diputats i diputades hem anat al llistat de la quantitat perquè s'ha demanat que sigui obligatori per a tots i totes, perquè aquest grup vagi totalment a fer el curs. La presidència de la Mesa i del Parlament és de Junts, així que també hem de veure com el Grup Parlamentari de Junts colla el seu president perquè aquest pla de formació sigui tan correcte i tingui tots els cursos de formació d'anticorrupció desitjables.

Després, li volia fer una pregunta i faré una conclusió, només. S'ha presentat en aquest Parlament la proposició de llei per a la creació i el desenvolupament de l'Escola Nacional de Govern i Administracions Públiques Enric Prat de la Riba per part del Grup de Junts. M'agradaria saber si se'ls ha demanat també opinió o se'ls ha comentat a vostès. I també volia dir que el seu lema, que és «tot és qüestió de prioritats», dir-los al PP i a VOX que tot és qüestió de prioritats, i que no els he vist mai en cap reunió de la comissió de seguiment, i que serà un plaer rebre'ls, i ells també estic convençuda que a la pròxima compareixença de vostès podran opinar sabent del que parlen.

Gràcies.

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

Perdó, no he entès la llei que m'ha dit abans.

Susana Martínez Heredia

La Proposició de llei de l'Escola d'Administració Pública que ha presentat el Grup de Junts. Només volia saber si en tenien coneixement per part d'ells.

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

D'acord. Nosaltres no tenim coneixement d'aquesta proposició de llei. No ens ha arribat; per tant, no podem opinar. Però en qualsevol cas, sigui en aquesta proposició de llei, sigui a través de l'Avantprojecte de llei del Govern, el nostre únic interès aquí és que s'inclogui l'esmena que tots vostès tenen en la documentació que els hem fet enviar. Per tant, nosaltres com a comissió de seguiment, seguirem allò que vagi avançant. Si avança la proposició de llei, perquè el Parlament aprova, doncs, que tiri endavant. Doncs, demanarem que s'inclogui aquesta esmena. Entra l'avantprojecte de llei sense l'esmena que els hem enviat en les al·legacions? Doncs, proposarem al Parlament que aprovin aquella esmena. Aquesta és la nostra...

Sobre el tema de les compareixences, agrair el que ens acaben de dir ara. En tot cas, nosaltres, com ja saben els diputats que són observadors a la comissió, estem elaborant, per a les cinc lleis que en aquests moments estan en dansa, estem elaborant una llista de propostes de compareixences que els farem arribar. Potser aquesta és també la manera de ser..., en comptes d'esperar que el Parlament ens ho demani, dir: «Ei, aquí les teniu. Feu el que vulgueu, evidentment, perquè per això sou vosaltres qui maneueu.»

La vicepresidenta

Molt bé. Doncs, moltíssimes gràcies, senyor Martín, senyor Blasco, per portar a la comissió d'Afers Institucionals aquest ric debat i recordar-nos que encara tenim molta feina a fer amb els acords. Finalitzaria aquest punt i fem un recés d'un minut per poder acomiadar.

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

Puc dir una coseta per acabar?

La vicepresidenta

I tant que sí.

Albert Martín Ballesta (representant de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció)

Jo vaig fer una compareixença aquí mateix, en aquesta mateixa sala, l'any 2021, per la primera cimera. Un diputat d'un grup que ja no que ja no hi és al Parlament, ens va felicitar, com tothom, per aquesta important feina que estàvem fent i que no obtindria cap resultat. Això ho va dir l'any 21. Esperem que en aquesta ocasió no s'acabi aquesta legislatura amb la mateixa situació.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Doncs, com deia, fem un recés d'un minut per poder acomiadar els compareixents.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

Gràcies.

Compareixença del director de l'Oficina Antifrau de Catalunya perquè informi sobre els programes de protecció de les persones alertadores

[#358-00012/15]

Després d'aquest petit recés tornem a l'ordre del dia, en aquest cas amb la Compareixença del director de l'Oficina Antifrau de Catalunya davant d'aquesta comissió perquè informi sobre els programes de protecció de les persones alertadores.

Un punt de l'ordre del dia que ja ha sigut votat i que, per tant, substanciarem a continuació. Ho farem per un temps inicial de presentació amb el seu director de vint minuts, aproximadament, també flexibles, però després amb un torn que permetrà als diferents grups, a través d'aquests set minuts d'interacció poder-se posicionar i poder contestar les preguntes que es plantegin. En aquest sentit, també, doncs, donar la benvinguda, no només al director, Josep Tomàs Salàs, que avui ens acompanya al capdavant de l'Oficina Antifrau, també al director de Prevenció, l'Òscar Roca, i a la resta de membres que avui són presents en aquesta mateixa comissió i a totes les persones que ens segueixen pel Canal Parlament. Molt benvinguts i endavant amb aquesta presentació.

Josep Tomàs Salàs (director de l'Oficina Antifrau de Catalunya)

Gràcies, senyora presidenta de la Comissió. Membres de la Mesa de la Comissió, diputats, diputades, membres del Consell de Direcció de l'Oficina Antifrau de Catalunya

Fitxer 31CAI7

la resta de companys de l'oficina... Bon dia a tothom. En primer lloc, vull agrair a la comissió l'oportunitat que ens dona de comparèixer i de poder-nos explicar, i amb un format que entenem que serà més àgil que en anteriors compareixences, poder donar respostes més individualitzades a les qüestions que es plantegin.

Així i tot, amb el permís de la presidenta i de la mateixa comissió, aprofitaré l'avinentsa per fer una mínima introducció, per presentar-me com a nou director, atès que jo no havia tornat a aquesta comissió des del moment del *hearing*, presentar el consell de direcció, que essencialment és el mateix, amb alguna petita incorporació que hem fet i que comentarem, i fer un mínim repàs de les prioritats del que seria el mandat d'aquest director.

Pel que fa a presentar-me com a director, com deia, vaig estar aquí amb ocasió del *hearing* i després no he tornat, després de la votació del ple i del nomenament i la presa de possessió. Porto cent dies i escaig i no puc sinó confirmar les impressions favorables i positives amb les que assoleixo el càrrec. La qualificació del personal és extraordinària. El compromís és molt bo, i l'activitat és, si m'ho permeten, col·loquialment, frenètica.

El primer objectiu era que el nou director no suposés un alentiment de l'activitat de l'oficina. Penso que l'hem complert, i a partir d'aquí encara confiem en anar a millor. Pel que fa al consell de direcció i en general a l'equip humà de l'oficina, jo ja en la compareixença del *hearing* vaig anunciar la idea de continuïtat, quant a les persones, els procediments, l'organització. Això és així, de tal manera que la directora adjunta, la senyora Olinda Anía, que avui no ens acompanya per una qüestió personal, continua en el seu càrrec. El director de Prevenció, senyor Òscar Roca, també continua. La cap de gabinet, també continua. I hem tingut una

modificació en la direcció d'Anàlisi i Investigacions, on el fins aleshores director va manifestar la seva intenció d'aprofitar l'avinencesa del canvi de director per jubilar-se i, afortunadament, hem pogut fer de la necessitat virtut i incorporar com a nova directora d'Anàlisi i Investigacions la senyora Laia Rius Costa, que és fiscal titular, que estava destinada a la Fiscalia de l'Hospitalet, que considerem que serà d'una grandíssima ajuda en l'àrea d'investigacions, que ens ajudarà a aprofundir-les i a treballar-les encara amb més rigor.

Dit això, i pel que respecta als objectius de l'oficina dins del mandat d'aquest director, la idea general i resumida és consolidar aquesta oficina com una agència integral de lluita contra la corrupció, agafant la inèrcia que ja mantenia amb la direcció del director Gimeno durant els últims nou anys. Més concretament, això suposa teixir complicitats, enteses i compromisos amb tots els actors implicats en la lluita contra la corrupció, començant per aquest Parlament, per aquesta comissió, continuant per l'observatori, continuant amb Mossos d'Esquadra, poder judicial, fiscalia: amb tots els actors implicats.

Continuar la idea de transparència i de retiment de comptes a les institucions i a la ciutadania. I addicionalment, intentar... —estem a l'any 2026—, incorporar les novetats tecnològiques que ens puguin ajudar a ser més eficaços i més eficients. Això seria, a grans trets. Més específicament, pel que fa a l'Àrea d'Investigacions, doncs, continuar el creixement exponencial. L'entenem com una mostra de confiança de la ciutadania i específicament dels servidors públics: funcionaris amb capacitats directives, càrrecs electes a l'oficina per fer-nos adients informacions sobre presumptes conductes corruptives que poguessin conèixer. Incorporar aquests mitjans i, sobretot, gaudir i incorporar l'experiència i el talent de la nova directora d'investigacions que, com deia, estem segurs que ens ajudarà moltíssim.

Pel que fa a la prevenció, continuar la tasca feta fins ara, raonablement o molt específicament se centra en continuar amb els nostres productes formatius. A tall d'exemple, l'any passat, hi van participar més de 4.500 persones, doncs, continuar amb aquest nivell, que aquest any dins de poc encetarà una formació específica adreçada al personal d'aquest Parlament, començant pels diputats.

I, més enllà d'això, el projecte que portem és intentar que els continguts de la nostra matèria i de la nostra organització puguin establir-se com a part de continguts docents, bé a carreres universitàries, bé a màsters universitaris, bé a totes les institucions d'ensenyament vinculada a la funció pública, diguem-ne, Centre d'Estudis Jurídics, Escola de Policia de Catalunya, Escola d'Administració Pública de Catalunya, Escuela Judicial, si s'escau. I fins i tot també en l'optativa de dret que hi ha a batxillerat i els graus de formació jurídica. Pensem que amb això aconseguiríem abastar, fer arribar els continguts de la nostra matèria, de la nostra organització a més persones.

I, finalment, i això, ara sí, ja enllaça amb el que és l'objecte d'aquesta compareixença, continuar en la millora de la protecció de les persones alertadores, que en alguna intervenció que he tingut, mediàtica o periodística, m'hi he referit com un dels baròmetres de qualitat democràtica de la nostra societat. És una tasca crucial, entenem nosaltres, més enllà de l'oficina, per a la societat en general, que comporta moltes vegades, l'experiència ens ho demostra, compromisos molt importants, tant personals com professionals, com laborals, com econòmics, i que, per dir-ho d'una manera ràpida, com a sistema institucional, penso que no estem a l'alçada i que no els dispensem, tots plegats, la protecció que es mereixen.

Som conscients d'una certa idea que s'ha propagat fins i tot des d'aquesta tribuna i per algunes forces parlamentàries, amb tota la llibertat, faltaria més, on es posa el centre de la veritat en aquestes mancances de la protecció, en l'Oficina Antifrau de Catalunya. Honestament, penso que no és així, que el problema ve de les mancances de la llei. De moment l'única que tenim és la llei estatal 2/2023, a la qual, amb un esforç de sistemàtica, li hem detectat fins a trenta-una mancances, que hem sistematitzat en un document que posem a l'abast a disposició de les forces parlamentàries. En veritat, els factors que hem identificat són trenta-quatre, el que passa és que n'hi ha alguns que tenen a veure més amb qüestions personals, actitudinals, factors culturals, factors sociològics. Però tenim un paquet de factors directament normatius derivats del text de la llei, un paquet que identifiquem com a factors procedimentals. Són normatius, però estan ja més vinculats al que és el funcionament de la llei. I després, tenim factors que hem anomenat com organitzatius i institucionals, però que també estan vinculats

directament al tenor de la llei. Derivat d'això, també tenim algun factor econòmic i pressupostari.

Molt resumidament, per no fer la intervenció molt pesada: pel que fa als factors normatius, el primer i cabdal, la primera dificultat amb la que ens trobem com a Oficina Antifrau és la manca d'executivitat de les nostres resolucions. És a dir, nosaltres podem declarar una persona alertadora, podem advertir que no se la pot represaliar, podem advertir que represaliar constitueix o pot constituir una infracció molt greu, però al final del camí estem a la lleialtat institucional, bé de l'Administració concernida, bé de l'entitat privada afectada.

Si existeix aquesta lleialtat i fan cas, compleixen allò que se'ls diu i respecten aquesta condició de persona alertadora, doncs, anem bé. Aquesta persona, probablement, amb dificultats, però tindrà un horitzó més o menys net. Però com no facin cas d'aquesta resolució que nosaltres dictem, doncs, la veritat és que aquesta persona es veurà abocada a problemes. I això amb aquesta llei no té solució, almenys a hores d'ara. En tornarem, perquè hi ha un altre factor que, és el mateix però d'una altra manera procedimental, però aquest és el problema fonamental.

Després tenim altres factors que per si sols no són tan importants, no són tan greus, però que sumats els uns amb els altres, doncs, completen un quadre de mancances. Les persones jurídiques tenen una protecció limitada. Sabem que de vegades hi ha organitzacions que ajuden. Aquestes organitzacions no poden ser protegides. Els responsables de sistemes interns d'alarma, a les mateixes administracions o a les entitats privades obligades, tampoc estan inclosos en l'àmbit de protecció, la qual cosa circumscriu, constreny l'actuació i la llibertat d'actuació d'aquests responsables. No està garantida l'exempció de responsabilitat penal de les persones que alerten. Poden tenir problemes, si informen. La llei no delimita ben bé el concepte d'interès públic vinculat a les informacions que es puguin facilitar a les autoritats de protecció o a les entitats privades a través del sistema intern. La protecció no existeix quan aquesta informació la llei diu que està disponible en l'àmbit públic, cosa que no té res a veure amb la possibilitat real i efectiva que aquesta persona pateixi represàlies. L'experiència ens ho demostra.

La llei desconeix absolutament la figura del prealertador o la prealertadora; és a dir, persones que abans de donar la informació volen saber quina podria ser la seva situació després d'haver donat el pas. Això no està regulat.

Tenim un forat molt greu amb la manca de reconeixement del dret a la justícia gratuïta per a les persones alertadores; és a dir, com a tal persona alertadora no tenen dret a la justícia gratuïta, van al règim general que deriva dels seus ingressos econòmics. Això fa que si tenen una certa capacitat econòmica, s'hagin de proveir de defenses privades, perquè no veuran reconegut el dret, amb la qual cosa és indiscutiblement un factor molt limitatiu. La llei limita, inicialment..., és veritat que s'admeten pròrroques, però limita la durada de la protecció a dos anys, quan les infraccions més greus prescriuen als tres anys. No s'entén ben bé aquest aquesta discordança.

Tenim problemes amb la determinació del nexa causal entre la informació subministrada com a alerta i l'acció perjudicial patida com a represàlia. Costa a vegades. Tenim mancances a la potestat sancionadora, és a dir, la Llei 2/2003 incorpora unes infraccions, molt greus, greus o lleus, però la que nosaltres entenem que hauria de ser fonamental per a la deguda protecció, que és no fer cas, fer cas omís a les resolucions de l'autoritat de protecció, no està tipificat. No passa res per desobeir antifrau. Antifrau o l'autoritat de protecció estatal o autonòmica que sigui. I després tenim un problema i és que, malgrat la previsió d'un desenvolupament reglamentari de la Llei 2/2023, aquest no s'ha produït.

Això es projecta molt específicament a que, malgrat la previsió de suport financer i econòmic a les persones alertadores, doncs, a hores d'ara no sabem com fer-ho, perquè no està regulat. No sabem quant..., en quines quantitats caldria indemnitzar-los, sota quines condicions, si només per ser alertadora o a més per haver estat patint alguna mena de perjudici econòmic. No sabem per quant de temps. No sabem en quines causes de revocació o de no-pròrroga, i no tenim procediment. Moltes persones alertadores t'ho diuen, que estan compromeses, que tenen problemes fins i tot greus problemes de desnonaments imminents i et demanen ajuda, i els dius, «miri, vostè la necessita, en som plenament conscients, però és que no l'hi podem donar. En aquest cas, l'Oficina Antifrau, però en general

les autoritats de protecció no som legisladors ni a nivell de lleis ni a nivell reglamentari, i això ens produeix un problema.

Tampoc no s'ha regulat la possibilitat d'indemnitzar pels danys i perjudicis que hagin pogut patir aquestes persones. Aquí, nosaltres entenem que es podria haver fet reglamentàriament, però no s'ha fet. Aquests factors procedimentals que els deia, que seria el revers de la moneda del primer que hem parlat, de la manca d'executivitat, seria l'absència de previsió de mesures cautelars. És curiós, perquè la llei sí que contempla mesures cautelars respecte a l'exercici de la potestat sancionadora, però la veritat és que és una previsió sense gaire recorregut, la de la potestat sancionadora. Les mesures cautelars tenen per finalitat única i exclusivament assegurar, anticipar la realització de la resolució final. En aquest cas, de la sanció que arribat al cas es pugui imposar. És clar, les sancions de la llei són únicament i exclusivament econòmiques, pecuniàries. És veritat que es contempla addicionalment la possibilitat de no rebre subvencions o la possibilitat de contractar amb les administracions, però tractant-se d'administracions públiques, això és que no té recorregut. A la pràctica, doncs, podríem manar algun embargament de compte. Podríem potser anotar una demanda preventiva, per assegurar el cobrament de la sanció que es pogués imposar. Però és que això a nivell de protecció de les persones alertadores és igual a zero; és a dir, no els ajuda absolutament en res.

Tenim un problema molt gran amb aquest reconeixement, que és de molt –molt, molt– difícil solució, pràcticament no té solució, que és la proporcionalitat penal. Perdó, la [13.15#perjudicialitat] en la potestat sancionadora, en l'exercici de la potestat sancionadora. Pensen vostès que normalment la represàlia contra les persones alertadores es constitueix mitjançant un acte jurídic, o sigui un acomiadament, una carta d'acomiadament, mitjançant un acte administratiu, pel qual es convoca, es treu a concurs la plaça que aquesta persona ocupava com a interina, sigui mitjançant qualsevol procés de concurrència pública. És clar, això comporta que, per atacar aquest acte jurídic, sigui la carta d'acomiadament, sigui la convocatòria, sigui l'adjudicació d'una plaça, calgui acudir a la jurisdicció ordinària, sigui la social, sigui contenciosa-administrativa o, de vegades, m'ho estava deixant, la represàlia és la interposició d'una denúncia contra aquesta persona per un

suposat delictes. En aquest cas, la jurisdicció penal. Bé, quan això és així, si es tracta de jurisdicció penal, per llei, per imperatiu legal, cal aturar qualsevol mena de procediment, i aquest efecte no està previst a la jurisdicció social o la contenciosa-administrativa, però a la pràctica es produeix, sí o sí, perquè el procediment sancionador s'inicia amb un plec de càrrecs on, si no tens uns fets que puguin imputar perquè l'assumpte està pendent de judici, és que pràcticament això i res és el mateix.

De fet, això fins i tot hi ha una derivada procedimental, en el cas de l'Oficina Antifrau, que de vegades no incoem necessàriament o en primer lloc el procediment sancionador, sinó que acudim al recurs d'un procediment que està a la Llei de procediment administratiu, que són les actuacions prèvies, on justament es permet, aquesta és la finalitat, preparar el futur procediment sancionador a l'espera que ens arribi la resolució judicial, la qual cosa, tot plegat i en definitiva, suposa vincular la «sort», entre cometes, de la persona alertadora als temps de l'Administració de justícia

Fitxer 31CAI8

que, malauradament, tots sabem que no són els que voldríem que fossin. Si un acomiadament es pogués resoldre en tres mesos, doncs, tindríem un problema amb aquesta persona alertadora de tres mesos, però si són tres anys, el problema esdevé molt greu.

Tenim més. La llei exigeix, per tenir protecció, haver informat conforme algun dels sistemes d'alerta previstos a la llei. Normalment això és així, però també sabem de casos on la informació comença ja directament en seu judicial, en seu de fiscalia o en seu policial. Això no està previst. Hem parlat amb altres autoritats de protecció, d'intentar arribar a subscriure un conveni amb el Consejo General del Poder Judicial i la Fiscalia General de l'Estat, però això només és una idea, a hores d'ara. La llei condiona l'efectiva protecció a la concessió, al reconeixement de la condició de persona alertadora, al fet que no ha sigut una inadmissió en un canal extern o intern de la denúncia. En el canal extern, en definitiva, seríem nosaltres mateixos, i en canal intern, és clar, de vegades, justament, li estàs donant un dret

de veto, a la pràctica, a la persona o l'entitat compromesa per la informació que està donant. No sembla la millor opció.

No sempre es preserva la identitat de les persones alertadores en els procediments posteriors, si hi ha accés a la via judicial. No sempre s'assegura el retorn de la informació a la persona, a l'alertador o alertadora anònima. No està regulat l'abast de la confidencialitat de la interacció de l'autoritat de protecció, en aquest cas antifrau, amb les persones alertadores. Nosaltres hem tingut alguna sol·licitud via sol·licitud d'accés a la informació pública, que després ha acabat a la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública demanant l'accés a les actuacions de protecció. La postura de l'oficina ha sigut dir que nosaltres no podem facilitar això, perquè és una relació similar a l'advocat/client o metge/pacient. Afortunadament, la GAIP ens ha donat la raó, però en última instància, amb aquesta qüestió també estarem a mercè del que pugui dir la justícia. I després, ens trobem amb certa freqüència amb una cosa que no és tant el factor normatiu, que ja incorpora altres elements, però que dificulta molt a la pràctica. Ens hem trobat amb administracions que represalien una persona. Aquesta persona denuncia aquesta Administració i aquesta Administració es defensa fixant o pagant, amb cabals públics, amb diners públics, advocats estrella. Cal posar necessàriament en relació amb el que dèiem abans, que els alteradors no tenen reconeguts com a tal, la protecció, el dret a la justícia gratuïta, i aleshores es produeix una diferència d'armes i de condicions de defensa molt, molt important, que indiscutiblement és un factor limitatiu.

En tenim més, organitzatius i institucionals. Aquests estan molt vinculats amb el funcionament dels sistemes interns d'alerta en les entitats, siguin administracions o entitats privades concernides. Ja ho hem anticipat abans. La protecció dels responsables no està dissenyada. Aquests canals en certa freqüència en estem trobant a la pràctica que s'implementen amb moltes mancances i implementacions formals que després no funcionen a l'hora de la veritat. Això es tradueix en una manca de protecció en aquest canal intern. Aquí ja no és antifrau, sinó que és l'entitat privada o l'Administració pública concernida no els protegeix adequadament.

A vegades, és un *totum revolutum*. Els responsables del sistemes interns d'alarma, malgrat tenir aquest nom i aquest càrrec, no tenen autoritat, perquè tenen compromisos o perquè, en definitiva, estan vinculats a la marxa de l'entitat de torn. Hi ha una manca d'obligació legal expressa de protecció efectiva de les persones alertadores en aquesta via interna. Després tenim descoordinació entre els actors, i no està preservada sempre la identitat de les persones alertadores dins d'aquests canals interns.

Finalment, arribem als factors econòmics. En bona part ja s'han anticipat. No tenim previsió, no hi ha hagut desenvolupament de la previsió de suport econòmic, la qual cosa esdevé ja no un factor limitatiu, és un factor material limitatiu de primer ordre. Ens trobem amb gent que li costa arribar a final de mes o que es troba directament en processos de desnonament. I derivat que no ho podem quantificar, perquè no tenim els estris, quin podria ser el cost per a l'oficina, doncs, no tenim ni podem demanar partida pressupostària.

Hi ha alguns altres factors, però probablement això ja no seria tasca ni d'aquesta comissió ni d'aquesta cambra, que estan vinculats a factors personals, actitudinals, culturals, sociològics. Això ja afecta més a com entoma la persona alertadora el seu trànsit al procés d'alerta i, eventualment, de represàlia.

Davant d'això, davant d'aquestes mancances, antifrau fa el que pot, i jo diria que una miqueta més. Anem més enllà. En la mesura que hem pogut, hem reconvertit, hem tocat la relació de llocs de treball i hem reconvertit una plaça de tècnic en una plaça de psicòleg. Confiem en molt poc temps tenir un psicòleg, una persona amb coneixements de psicologia que pugui interactuar en totes les interaccions, mai millor dit, que tinguem amb les persones alertadores. Pensem que ajudaran a les persones alertadores i, sobretot, que ajudaran al nostre personal de la Unitat de Protecció de Persones alertadores, que moltes vegades tenen un cost afectiu important.

Estem en converses amb el Col·legi de Psicòlegs per contractar paquets d'assistència psicològica per a aquestes persones alertadores que ho necessitin de manera més evident. Hem interposat, nosaltres, procediments judicials com a autoritat de protecció en favor de persones alertadores. Estem a l'espera de si

l'autoritat judicial ens reconeix legitimació activa per fer-ho. Participem com a perits, com a testimonis en aquests procediments judicials que afecten a les persones alertadores, intentant ajudar-les i que els vagi bé. I, fa escassament dues setmanes, hem encetat un procés participatiu per a l'elaboració d'una carta de serveis a les persones alertadores enfront de l'Oficina Antifrau de Catalunya. Podríem haver-ho fet com un acte organitzatiu propi, però hem considerat més oportú endegar un procés participatiu, on esperem les aportacions de la societat civil i, sobretot, dels mateixos alertadors, per disposar, per tenir aquesta carta de serveis.

Però, tot i que intentem arribar fins on podem, el diagnòstic és minso, i aquí sí que sóc molt clar. Els necessitem a vostès. Una opció és modificar la Llei 2/2023. Això seria competència de les Corts Generals, a Madrid. I una altra cosa és una possible futura llei d'alertadors a Catalunya que ens ajudés a resoldre aquestes mancances que els hem exposat.

Moltes gràcies per la seva atenció, i em poso a la seva disposició per contestar el que necessitin saber.

La presidenta

Moltes gràcies per aquesta exposició, i a continuació donaríem pas als diferents grups. També haig de demanar rectificació, perquè abans he dit malament el seu nom, i ens ho va demanar el dia del *hearing*, director Josep Tomàs i Salàs. Moltes gràcies, com deia, per les seves paraules. I començaríem pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular, que ha fet la petició d'aquesta compareixença, per un temps de set minuts per fer preguntes i respostes. Endavant per aquest temps de set minuts, el diputat Dani Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. *Merci* per la compareixença. Una mica, la primera pregunta és: davant aquestes mancances que han identificat de la Llei 2/2023, es faci una llei catalana o es modifiqui aquesta, a totes les persones que venen, possibles alertadores, se'ls comunica aquestes mancances i que podran patir represàlies i vostès no els podran ajudar massa, ni econòmicament ni donant ajudes? Ara sembla que psicològicament potser ho estan mirant. Ho dic perquè, és clar, quan venen les

personas alertadores a denunciar, penso que se'ls hauria d'explicar totes aquestes mancances, perquè si no, després ens trobem amb les situacions que alguna ja ha descrit vostè.

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

Bon dia, senyor diputat. Jo crec que sí. Jo crec que donem una informació completa i adient. No dic que hagi estat així des del primer dia. Vull dir, la llei és nova, la matèria és nova, i estaríem en aquest concepte del *work in progress*. Parlo de potser fa dos o tres anys, però li puc garantir que a dia d'avui sí que la informació que es dona és extensa, i li diré fins i tot, sense arribar a desincentivar el compromís cívic que suposa l'alerta, sí que som molt curosos en radiografiar i preveure quines poden ser les conseqüències. Miri, a tall d'exemple, estem a dia 7 de maig. Les xifres són d'ahir. Aquest any, en el que va d'aquest any hem rebut quaranta-cinc, no tant sol·licituds com quaranta-cinc persones interessades o que han demanat ser rebudes per la unitat de protecció dels alertadors. A les quaranta-cinc se les ha atès personalment. Aquestes compareixences es graven, a vegades en vídeo o a vegades en vídeo amb àudio, i de resultes de la interacció, estem parlant de 1.546 correus enviats, 1.793 correus electrònics rebuts i 423 trucades. El *feedback* és total, absolut, continu, a totes hores, bé, a totes hores –a totes hores que l'oficina està oberta– i d'una manera absolutament continuada.

Jo crec que sí, que estem en condicions de dir que, ara, almenys avui com avui els donem la informació. De fet, si s'hi fixa, li deia abans, la gent no va preveure la condició de persona prealertadora. Nosaltres ens trobem amb persones que ja han donat el pas i que després venen a demanar protecció. Aleshores, aquí se'ls diu el que hi ha, i ens trobem amb persones que abans de donar el pas, potser perquè ja han sentit algun soroll, venen a preguntar com aniria la cosa. Crec que sí. Crec que nosaltres avui, a dia d'avui, donem una informació suficient i bastant, sí.

Dani Cornellà Detrell

I mentre no s'arreglin aquestes mancances, que sigui a través de la futura llei catalana de protecció dels alertadors i la carta de serveis, és a dir, quines mesures pot prendre o pot aplicar l'oficina des d'avui mateix per garantir la protecció efectiva que preveu la pròpia Llei /2023, que això sí que ho preveu, o l'article 25.2 de la

NARI, de les Normes d'Actuació i del Règim Interior de l'Oficina Antifrau de Catalunya, de l'OAC. I vostès es poden comprometre a un protocol immediat amb terminis concrets per adoptar mesures cautelars, prestar assistència jurídica, tot això que hem parlat, l'econòmica, la psicològica que ja ha dit que ho estan treballant, i fins i tot activar el procediment sancionador quan hi hagi indicis de represàlies?

Josep Tomàs Salàs (director de l'Oficina Antifrau de Catalunya)

Nosaltres actuem en base a criteris jurídics, que són els que estan en la Llei 2/2023. El primer esment que he fet és que les nostres resolucions no són executives. Per explicar-ho d'una manera més visual: l'equació de la dissuasió per part d'Antifrau funciona a partir de la llei, a partir de l'actuació d'Antifrau, i, després, de la lleialtat institucional, que s'atorgui credibilitat, que se li atorgui llei, valor a la resolució d'antifrau, en el sentit que aquesta persona està protegida justament per haver alertat d'una actuació presumptament corruptiva i que es faci honor, que es faci front a aquesta alerta.

Ens trobem amb situacions que sí, amb administracions i amb entitats privades que sí, i ens trobem amb altres que literalment no fan gens de cas. I nosaltres, senyor diputat, li ho deia, en aquest sentit estem lligats de mans, no podem fer res –no podem fer res. Quant a mesures cautelars, no existeixen en el procediment de protecció, existeixen en el procediment sancionador. Però és que el procediment sancionador, també li ho deia abans, al final estem lligats de mans, el que resulta del procediment judicial. És a dir, nosaltres, el primer pas d'un procediment sancionador és un plec de càrrecs on tu expresses els fets que han passat. Aleshores, nosaltres, què diríem? Miri, sembla ser que va passar això, però escolti, és que això està pendent..., el judici oral del procediment d'acomiadament 24 de l'any 2026 que té assenyalada la vista pel 17 de març de l'any 2028.

És clar, amb això no podem... És que no és que no puguem sancionar, és que no podem ni encetar. Per això li deia que de vegades ni encetem el sancionador. Ens quedem amb una possibilitat legal que està contemplada a la Llei del procediment administratiu, que són les actuacions prèvies. Aquí esperem el resultat de l'acció judicial i a partir d'aquí, aleshores encetem el sancionador i tirem endavant. Quan

parlem de represàlies, eh? Altra mena de sancions sí que podem anar perquè no estan a les resultes d'un procediment judicial.

Dani Cornellà Detrell

D'acord, doncs. Si la Llei 2/20023 prohibeix absolutament les represàlies, que això és així. De fet, permet mesures cautelars i preveu sancions, per què l'OAC no ha adoptat fins ara un criteri general de suspensió immediata dels actes desfavorables contra persones alertadores quan hi hagi indicis raonables. Perquè vostè mateix ho ha dit, hi ha persones que estan en situació de vulnerabilitat, en risc d'exclusió, fins i tot residencial, i que no estan rebent cap tipus de suport, tot i que l'Administració pertinent, doncs, ha rebut indicacions i fins i tot els han fet vostès, i fins i tot amenaces de sanció, d'expedients sancionadors, però que no s'han tirat endavant.

Per tant, ens podria indicar quantes mesures cautelars, restitucions de llocs de treball, assistències jurídiques efectives i expedients sancionadors ha acordat l'OAC des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei del 2023? I si publicarà aquests indicadors periòdicament.

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

Senyor diputat, és que no podem adoptar mesures cautelars. No tenen empara legal. No em preguntí per què, però la llei es va fer així i amb aquest contingut. Sí que les tenim en el procediment sancionador, que ja li he dit que bàsicament seria per assegurar el cobrament d'una eventual multa el dia de demà. Que això no ajuda en res a la persona alertadora, són figures d'un altre paner.

Nosaltres no tenim força, no tenim força executiva. Qui la té, en definitiva, és l'autoritat judicial. Miri, aquests últims dos mesos han sortit dos informes, un de la Fundació Internacional Baltasar Garzón, aquest mes d'abril, i després l'informe

Fitxer 31CAI9

de l'OCDE «Perspectives, anticorrupció i integritat», de març d'aquest any 2026, que coincideixen en aquest diagnòstic: són mancances legals del sistema, més enllà de l'actuació de les autoritats de protecció. I, de fet, implícitament, això ve corroborat. Miri, aquest dimarts i aquest dimecres la UNED, la Universidad

Nacional de Educación a Distancia, organitza un congrés sobre mancances i dificultats en la protecció de les persones alertadores. La UNED no és la UOC. La UNED no ha fet això pensant en si antifrau protegeix bé o protegeix malament els alertadors, ho ha fet pensant, sobretot, en l'autoritat estatal i en tot el conjunt d'autoritats autonòmiques. La protecció de l'informant és un problema legislatiu.

Antifrau, creguin-me, arribem fins on podem i jo diria que una miqueta més. I no podem fer més perquè algun alertador –si m'ho permet, senyora presidenta, un minutet– a algun alertador fins i tot, jo li he posat l'exemple gràfic...

La presidenta

Pot anar contestant, si no, en els següents torns. Sí?

(Pausa.)

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

Em dona deu segons? Fins i tot a algun alertador jo li he fet l'exemple. Miri, suposem que poguéssim quantificar percentualment la protecció que vostè necessita. Potser vostè necessita vuitanta-set punts de protecció –això no existeix, eh?, però és per ser gràfic– i antifrau li està donant una protecció de vint-i-tres. Però és que, miri, és que si li donéssim vint-i-quatre, això seria nul, i perdríem els vint-i-tres. Li donem tot el que podem. I una miqueta més. Altra cosa és que després hi ha persones que això ho entenen i se'n lamenten, però no ens en fan responsables, diguem-ne. Tenim una relació fluida i cordial amb elles. Hi ha altres persones que sí que és veritat que per molt que els hi ho expliques els hi costa una miqueta més d'entendre. Però creguin-me, hi anem amb tot.

La presidenta

Gràcies. A continuació, per part del Grup Parlamentari de Junts, el diputat Agustí Colomines, també per un temps de set minuts.

Agustí Colomines i Companys

Molt bé. Bon dia. Moltíssimes gràcies per la seva exposició. Com que ja ens vam reunir l'altre dia, hem tingut una mica de temps per pensar sobre les qüestions. La primera cosa que li voldria preguntar, com que podem fer una mena de diàleg,

doncs, és: l'Avantprojecte de llei de persones alertadores ja existeix, perquè el va presentar. Hi ha una memòria feta pel Govern, del setembre del 25. Per tant, vostè ha presentat aquí que hi ha trenta-quatre mancances, oi? La pregunta que li faig és, si ha pogut veure aquest avantprojecte de llei, si aquestes trenta-quatre mancances que diu que hi han estat resoltes en aquest avantprojecte de llei o no.

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

Potser no totes, potser no les trenta-quatre, però sí que era indiscutiblement un pas endavant. El que passa és que, [literalment#2.58], els avantprojectes que van haver-hi van decaure les anteriors legislatures i amb aquest sabem que hi ha el compromís de presentar-lo, però en veritat el text final o el text que es pugui presentar, no l'hem vist, el desconeixem. Confiem que aquest document justament pugui ajudar i pugui servir.

Jo no sóc tan partidari de, des de l'Oficina Antifrau, proposar redactats o solucions, perquè això és tasca seva i potser podrien coincidir amb unes forces parlamentàries i amb altres no. Però sí, transmetre'ls la nostra problemàtica des de l'experiència diària i les mancances detectades. Aleshores, vostès poden, fins i tot, també amb la nostra ajuda, poden debatre les solucions adients.

Agustí Colomines i Companys

Bé, ja li adverteixo que nosaltres som partidaris de resoldre els trenta-quatre problemes que vostè ha plantejat aquí, i que també li adverteixo que el text, el nou text, no hi és, no ha resolt això. I, per tant, que s'haurà de treballar molt i haurà de comptar, evidentment, amb l'aquiescència de la coalició governamental, que no és gaire..., amb el projecte que ells han presentat, doncs, evidentment no ho resol, no?

Anant en la mateixa línia, s'han fet tres cimeres anticorrupció. Quina repercussió creu realment vostè, del que s'ha parlat del que s'ha dit durant aquestes cimeres, s'ha avançat en la política d'anticorrupció?

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

Home, indiscutiblement les cimeres han conscienciat..., en la consciència, en la societat. Confiem també que conscienciïn els membres d'aquest Parlament i a les

forces parlamentàries. Jo diria que genera un estat d'opinió favorable a la necessitat de legislar. Vostè em diu que vostès hi estan d'acord. Jo diria que pràcticament qualsevol català o catalana està d'acord que s'ha de lluitar contra la corrupció. Al final ja penso que és una qüestió més de tècnica normativa, de com ens hi posem, quin text fem, com el cosim i com el traiem endavant. Però penso que l'opinió general, l'estat d'opinió, és bo. Miri, fa escassament tres setmanes hi va haver unes jornades de Compliance, unes jornades de protecció dels alteradors organitzades per la secció de Compliance del Col·legi d'Advocats de Barcelona. Hi participava un servidor i després hi havia les autoritats de protecció de dades –no cal dir noms– de comunitats autònomes de les «importants», no d'aquestes petites.

Vam parlar, en part es va avançar aquest document en aquest format, en vam estar parlant durant bastanta estona i al final l'última pregunta que ens va fer la moderadora, va dir: «Sí, sí; tot això està molt bé, però parlem de xifres. Quantes denúncies han gestionat vostès? Quantes persones alertadores tenen?» Doncs, una comunitat molt important, va parlar de quatre-centes denúncies, de tres persones alertadores. Una altra dada parla, també, molt important, tant o més que l'altra, de quaranta denúncies, de dues persones que havien preguntat. Jo vaig dir: «No, no, miri, nosaltres dos mil cinquanta-nou denúncies l'any passat, vuitanta-quatre persones protegides.

Jo em vaig sentir absolutament empoderat pel que tinc al darrere. Pels catalans i les catalanes que han confiat en antifrau i que em permeten, entre cometes, «presumir» d'aquest número de denúncies i d'aquest número de persones alertadores, que han tingut el compromís cívic de comprometre la seva vida per informar de persones. És una sort que tenim, penso, com a societat, no? I que hem de fer honor, hem de donar-li el retorn amb una normativa que efectivament protegeixi aquestes persones.

Agustí Colomines i Companys

Evidentment, aquí és una gran preocupació. Ho sap tothom, perquè les estadístiques diuen que avui és el vuitanta-cinc per cent de la gent que està preocupada per la corrupció. Però aquestes mateixes dades què diu vostè, diguem-ne, es poden llegir d'una altra manera. I és que la corrupció està bastant

generalitzada a Catalunya. És a dir, si hi ha moltes denúncies vol dir que no només és una sensació, sinó que probablement hi ha un excés de corrupció. És a dir, que totes les xifres a vegades es poden mirar de moltes maneres, però ja em sembla bé que es faci això. Precisament per això és tan important que les persones alertadores estiguin realment protegides, perquè si no en un ambient de corrupció és evident que la protecció és més necessària que mai.

I dues coses més que li voldria preguntar és: la Generalitat té molts organismes, molts que es dediquen a la formació. M'agradaria saber la relació que vostès tenen amb l'Escola d'Administració Pública i quina interacció tenen per no fer duplicitats. I la segona qüestió és si realment vostès avaluen les seves polítiques i les seves propostes, si fan servir Ivàlua, que és un organisme de la Generalitat, que avaluï l'eficiència d'aquestes coses que vostès diuen, perquè a la millor moltes coses de les que vostès diuen aquí, doncs, fent una avaluació seriosa es podria resoldre en la mesura que a la millor ja hi ha legislació que existeix i que podria ser aplicable per resoldre aquests problemes.

Gràcies.

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

Molt bé, gràcies. Donant resposta a la primera pregunta, ja li he dit que la idea una mica és, entre cometes, «externalitzar» la tasca formativa. Nosaltres pensem que quant a productes propis i participants en els nostres productes ja estem arribant al topall, cent amunt, dos-cents avall segons l'any. Aleshores la idea és que altres institucions acadèmiques incorporin els nostres continguts. Indiscutiblement, l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, diguem-ne que és la primera candidata. Hem endegat converses amb el director, amb el senyor Magre, i esperem en els propers mesos establir alguna mena de conveni o senzillament de manera de funcionar de tal manera que es pugui fer.

En quan a Ivàlua, justament hem parlat amb Ivàlua fa escassament un mes; ens han dit que a hores d'ara tenen massa coses damunt de la taula. Els vam demanar que ens ajudessin, que participessin en aquest procés participatiu per redactar la carta de serveis i, en general, per parlar de tot. Ens han dit que en aquest moment, per un excés de carpetes al damunt de la taula, doncs, que no era el millor

moment, però confiem en no massa poder parlar amb ells. Ens hem d'avaluar i ho hem de fer sense por, perquè portem el logo d'antifrau. Potser altres organismes podrien passar més de puntetes amb això, però nosaltres si hem d'exigir a la gent els primers que tenim que ens hem d'exigir i deixar-nos exigir, som nosaltres. En aquest sentit, el compromís és clar i taxatiu.

La presidenta

Gràcies. A continuació seguiríem amb la resta de torns. Tindria la paraula per part d'Esquerra Republicana, la diputada Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Sí, moltíssimes gràcies. Moltes gràcies també per la compareixença al director de l'oficina i a la resta de l'equip que avui, doncs, també l'acompanyen. Permeti'm fer dues reflexions prèvies, i després entrar en unes preguntes concretes. D'entrada, sempre ho diem i avui ho volem tornar a reiterar, que nosaltres hi som per reforçar el paper de la institució. Perquè creiem que l'Oficina Antifrau de Catalunya és una eina imprescindible en el sistema d'integritat del nostre país. Per tant, qualsevol pregunta, crítica, fins i tot qüestió, plantejament, proposta, va en la línia d'enfortir aquesta institució. I ratifiquem d'alguna manera, també, ens sumem a les seves paraules que la protecció de les persones alertadores és crucial, doncs, dins d'aquest també sistema d'integritat i confiança amb les institucions.

Fa uns mesos van saltar les alarmes amb la notícia de denúncia d'algunes d'aquestes persones alertadores, que d'alguna manera deien que tenien desprotecció. Ja vam fer una reunió de treball amb vostès. Van venir a comparèixer algunes d'aquestes persones fent propostes de millora de la llei, tan actual com la futura. I avui vénen vostès com a Oficina Antifrau. Per tant, crec que és un exercici necessari, també de treball, com també a nivell públic, doncs, poder-ne parlar en aquesta comissió.

Passo a les preguntes. M'agradaria saber, si ens ho pot dir ara i si no, doncs, fer-nos-ho arribar, xifres, dades; és a dir, quantes persones ara mateix estan protegides, quantes persones han sol·licitat la protecció? Ens han parlat de les que s'han posat en contacte amb vostès per demanar informació. Però quantes sol·licituds formals? Quantes persones protegides? I, davant de totes les

mancances que avui vostè ens ha identificat i que li agraïm molt aquest exercici, quin tipus de suport i protecció se'ls està podent donar d'acord amb les lleis i malgrat les mancances?

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

Bon dia, senyora diputada. Contesto. Des de la primera persona alertadora, en total antifrau ha arribat a protegir agregadament vuitanta-quatre persones. A dia d'avui, potser em puc equivocar un amunt un avall, tenim setanta-quatre persones protegides. Aquest decalatge és degut, en un cas concret a una persona alertadora que se li va concedir aquest estatus fent una interpretació molt –molt, molt– extensiva de la norma, perquè l'alerta que havia proporcionat aquesta persona alertadora no havia sigut ni pel canal extern ni pel canal intern, que és com exigeix la llei, havia estat directament a l'autoritat policial, a Mossos d'Esquadra en aquest cas, i fent una interpretació analògica, hi insisteixo, molt extensiva, se li va concedir, fins que l'autoritat judicial ens va dir que aquesta persona en aquest procediment de referència ni era denunciada, ni era perjudicat, ni era testimoni. Aleshores, no vam tenir altre remei que dir, «bé, no podem protegir una persona que no té cap relació amb la informació que ha donat començament a un procediment judicial».

Les altres nou persones és que la llei ja fa tres anys que està en vigor. Són persones que han arribat al termini inicial de dos anys i que, davant de la manca de represàlies i davant de la manca de novetats, hem considerat que no calia prorrogar aquesta protecció.

Tenim setanta-quatre persones que protegim, de vegades des d'un nivell purament afectiu, de trucar-los, de suport, de «com vas?», de «què fas?», «què necessites?» De vegades, doncs, compareixent com a perits, com a testimonis en els procediments judicials que aquestes persones tenen en marxa i que a partir d'ara intentarem protegir més, sempre, hi insisteixo, a tenor de la llei i de les disponibilitats pressupostàries de l'oficina, amb aquesta assistència psicològica i amb aquesta interacció psicològica.

Més enllà d'aquí, hi ha administracions i hi ha entitats privades afectades que respecten, ja ho he dit, i n'hi ha d'altres que senzillament no i que deriven la

qüestió a la resolució judicial, la qual cosa obre un parèntesi d'ansietat i d'angoixa per a aquestes persones, i de compromís, fins i tot, a vegades professional i econòmic, molt important. És el que necessitem resoldre.

Marta Vilalta i Torres

D'acord, gràcies. Costa d'entendre la manca de mesures cautelars o de procediment sancionador. Vostè ha parlat de mancances en el procediment sancionador, però no la impossibilitat, és a dir, no que no estigui reconegut o que no es pugui fer. I li voldria preguntar també al respecte, és a dir, si han aplicat o han executat algun règim sancionador, en el que sí que recull la legislació vigent, o si no n'han fet cap.

D'alguna manera, ho diem perquè sense sanció es pose en dubte l'autoritat de l'Oficina Antifrau. Aquesta incapacitat, també, de poder després fer executar les resolucions. I també, d'alguna manera, sancionar és una garantia de no repetició, de que no es puguin reproduir o perpetuar algunes

Fitxer 31CAI10

de les represàlies que també s'estan produint.

I, en aquest sentit, li volíem preguntar també una mica sobre si pot aprofundir sobre aquest tema del règim sancionador, malgrat que ja ho ha explicat. Saber si es fa algun tipus de comunicació pública; és a dir, si quan es fa una resolució que afecta un ajuntament o una institució, qui sigui, més enllà de fer arribar la notificació oficial, es fa algun tipus de comunicació pública: nota de premsa, comunicació a la web? Perquè a vegades, la pena del *telediari*, per dir-ho massa, segurament, popularment, aquí, malauradament, és més útil, diguéssim, perquè afecta la imatge d'aquella institució, que no pas, doncs, la capacitat executora o sancionadora, que en aquest cas està limitada.

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

El problema bàsic és que les nostres resolucions no són executives i no tenim possibilitat de mesures cautelars. Una de les primeres coses que vaig fer quan vaig arribar a l'oficina, potser el primer mes, va ser modificar la notificació que es feia a

l'Administració o a l'entitat privada concernida. Es va intentar fer això que vostè diu, de fer molta por, de dir: «Escolti, aquesta persona està protegida, no la pot represaliar; sàpiga que si la represalia la podrem sancionar amb unes sancions descomunals.» Això ho fem. De vegades tenim feedback i de vegades no.

També li deia que teníem mancances en la potestat sancionadora. Nosaltres podem castigar la represàlia, amb el parèntesi que, en definitiva, [ens devem#1.30] als tempos de l'Administració de justícia, però no podem castigar, perquè no està prevista com a infracció que s'atenguin les resolucions o els requeriments de l'oficina. Si jo li pogués dir: «Escolti, amb independència que això sigui o no sigui una represàlia, el sol fet que vostè no em faci cas és constitutiu d'una infracció molt greu a l'article 63 de la Llei 2/2023, i el podré sancionar amb una multa de 600.000 de a 1 milió d'euros, llavors potser la gent arronsaria la mà. Si m'ho permet, col·loquialment és una mica de *matonisme*, però no tinc dubte que funcionaria, però no ho podem fer. Aquesta infracció no està prevista a la llei.

Quant a la pena de *telediario*, nosaltres tenim unes exigències de protecció de dades i de confidencialitat a la llei fundacional, a la 14/2018 d'aquesta casa, que oficialment ens ho prohibeix. De vegades, les coses se saben perquè avui en dia, en la societat moderna, és molt complicat... Si algú se n'assabenta, doncs, és possible que les coses acabin circulant i que arribin on han d'arribar. Però antifrau això no ho pot fer. No ho pot fer sinó a costa d'incomplir la normativa que ens vincula.

Marta Vilalta i Torres

Presidenta, no sé si puc fer una pregunta i la respondrà després. Cinc segons sobre la cartera de serveis, perquè crec que és útil per a tothom saber una mica el calendari d'aquest procés participatiu, de poder delimitar aquesta cartera de serveis, i si després això estarà subjecte a que hi hagi pressupost o també a canvis normatius o ja ho podran aplicar un cop hagin acabat el procés i la definició de la carta.

La presidenta

En tot cas, guardem per després aquesta resposta. Procediríem a continuació pel Grup Parlamentari del Partit Popular, amb el diputat Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. I gràcies, senyor Salàs, per l'exposició. Jo crec que al final la seva exposició és una mica desencoratjadora, bàsicament perquè la feina ingent que fa la seva oficina i també la feina que sabem des dels ajuntaments, aquells que som regidors, també, que fan i que interpel·len, doncs, al final veiem que moltes vegades acaba en un sac buit.

Jo li vull començar fent algunes preguntes. Hi ha hagut una pregunta que li ha fet el diputat de la CUP, de saber si aquestes persones alertadores un cop se'ls informa de la dificultat del procés continuen amb ell. Però jo també voldria fer la pregunta de: a les persones alertadores, no només de la dificultat que afrontaran durant el procés, sinó de les resolucions que acostumen a haver-hi, que no és una resolució en ferm, que, per exemple, els ajuntaments no estan obligats a complir aquestes resolucions, perquè ens hem trobat davant d'ajuntaments que no diria que s'han *pitorrejat* de l'oficina, però al final ha sigut així. A mi, que un ajuntament com l'Ajuntament de Mataró respongui a l'Oficina Antifrau un mes i mig després d'haver enviat una resolució per no cessar una alertadora, digui que ha traspaperat la sol·licitud de l'Oficina Antifrau, o veure com ajuntaments, davant d'informes de l'Oficina Antifrau, el que fan és emparar-se amb institucions com per exemple la Diputació de Barcelona, demanant informes reclamant si han de complir o no les recomanacions de l'Oficina Antifrau. Doncs, al final, això el que diu per part de les institucions públiques és que no ens creiem l'Oficina Antifrau ni creiem amb la feina que fa l'Oficina Antifrau.

Llavors, la primera pregunta, senyor director, és: un cop s'informa les persones de com afronten les institucions a les quals estan denunciant aquest procés, hi ha persones que decideixen no continuar amb el procés per por a que encara sigui pitjor la seva represàlia?

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

No automàticament. És a dir, una de les coses bones, això sí que és veritat que cal reconèixer la Llei 2/2023 és que ha donat carta de naturalesa a les denúncies anònimes. Aleshores, l'alertador, per definició, la persona alertadora, per definició. se sap qui és, és a dir, dona noms, cognoms, càrrec, situació i circumstàncies. Bé,

hi ha alternatives. De vegades aquesta persona diu, bé, no demanaré la protecció, no donaré el nom i cognom, sinó que faré la denúncia anònima. I encara hi ha una tercera solució intermèdia, que és la denúncia anonimitzada. És a dir, nosaltres sabem qui és. A nosaltres sí que ens diu el nom, però demana que no es conegui la seva identitat, que és una de les coses de les quals també feia esment, que després, en els procediments posteriors que hi puguin haver, això no queda garantit en la llei.

Bé, a nosaltres, si ens demanen aquesta, diguem-ne, aquest *tractum genus*, aquesta solució intermèdia, som molt curiosos. Jo diria que per nosaltres no se sabrà la identitat d'aquestes persones i aleshores la denúncia pot tirar endavant. Segons com i quan, no hi ha massa diferència. És a dir, de vegades reps denúncies amb poca delimitació i amb manca de suport documental, i de vegades reps denúncies amb molta empara documental i amb molta concreció, on, en definitiva, que sigui anònima o que sigui amb noms i cognoms, a efectes nostres no suposa un gran daltabaix.

La decisió, en última instància, pertany a la persona prealertadora, en aquest cas, i procurem, això sí, com li deia el diputat de la CUP, informar abastament perquè pugui prendre la seva decisió degudament informat.

Cristian Escribano Ramírez

Jo entenc que al final, com a servidors públics, el nostre deure no només és defensar l'Oficina Antifrau i la feina que fa, sinó també emparar-la dins d'un marc legal que permeti que la feina que fa després tingui un trasllat real a les decisions que prenen. Però entenc, també, que des d'aquí, des del Parlament, la seva oficina es pot sentir més recolzada que no pas per altres institucions públiques de Catalunya, que són aquelles contra les que moltes vegades és on han d'actuar. En termes, no concrets, però entenc que una part percentual molt important de les seves actuacions estan emmarcades dins del món local...

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

Sí.

Cristian Escribano Ramírez

...en un percentatge aproximat de més del vuitanta, aproximadament?

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

O més.

Cristian Escribano Ramírez

D'acord.

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

És una qüestió numèrica. D'ajuntaments n'hi ha 1.047.

Cristian Escribano Ramírez

Sí.

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

Parlo de memòria. O 1.054.

Cristian Escribano Ramírez

D'acord. Des d'aquí; és a dir, tenint en compte també que quasi bé la meitat dels ajuntaments de Catalunya no tenen encara una bústia interna de denúncies, quina és la recepta de l'oficina per intentar resoldre aquesta situació anòmla?

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

A veure, les bústies internes, els sistemes interns d'alerta és un problema..., bé, que dels 1.047 o 1.054, més de 900 tenen menys de 10.000 habitants. Aleshores, són ajuntaments tant petits, molts són micromunicipis, que pràcticament no tenen personal. Molts no tenen secretari, no tenen interventor i no ho poden assumir. Sabem que les diputacions proporcionen l'instrument informàtic o tecnològic per proveir el canal intern, però no la gestió. A la pràctica, doncs, hi ha molts municipis que no tenen aquest canal, aquest sistema intern d'alarmes. Això és una infracció, però és que entenem que castigar a qui no pot complir atempta als principis bàsics de la potestat sancionadora.

Aquí fem més pedagogia i intentem, mitjançant el nostre canal extern, substituir aquestes mancances. Quan els ajuntaments i, en general, les administracions concernides... Tornem a aquell concepte que jo li parlava de lleialtat institucional.

Hi ha, efectivament, corporacions que quan arribes et respecten, són aquestes persones a les que de vegades els hem retirat... No els hem retirat, no els hem prorrogat la protecció perquè hem considerat que després del temps passat i sense represàlies, no feia falta, que en tot cas es podria revisar. Però n'hi ha alguns altres que, per la raó que sigui o per coherència amb els seus serveis jurídics o per una decisió personal, no ho sabem, això caldria preguntar-los-ho a ells no, doncs, no atenen a les resolucions. I això perjudica, efectivament, perquè al final, discriminar perquè no es protegeix bé als alertadors, tant si és qüestió de la llei, si és qüestió de l'Administració o de la privada concernida, o és qüestió d'una disfunció d'antifrau, doncs, és molt fàcil atribuir-ho a antifrau.

La presidenta

Gràcies. A continuació, seguiríem per part del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya amb el diputat Garriga.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, presidenta. Gràcies, senyor Salàs. Crec que ho ha dit, però no m'ha quedat molt clar. Des de 2023 hi ha potestat sancionadora, però en tres anys no s'ha posat cap sanció. Sí o no?

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

Sí, sí. El corregeixo. Sí que s'han d'imposat sancions. És més, li diré: l'única autoritat independent de protecció de l'informant a nivell estatal, comptant l'estatal i les autonòmiques, que ha sancionat és l'Oficina Antifrau de Catalunya. Tenim..., ara em balla el cap, no sé si són sis o set procediments sancionadors endegats, alguns d'ells suspesos, parats, en *standby*, a l'espera de la resolució judicial, perquè és el que necessitem per fer el plec de càrrecs. I després en tenim alguns altres, en aquest altre procediment previ, que està emparat per la Llei de procediment administratiu, d'actuacions prèvies que ens permet interrompre la prescripció i esperar aquesta resolució judicial. Sancionem quan podem sancionar.

Joan Garriga Doménech

I en ferm, dels sis o set n'hi ha algun? També per curiositat.

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

Perdó?

Joan Garriga Doménech

En ferm. Vull dir, ja sancionat i executat.

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

La primera resolució sancionadora ja és ferma en via administrativa. I jo diria que demà s'acaba el termini per contestar la sol·licitud de suspensió cautelar que l'Administració sancionada li ha demanat al jutjat de la plaça contenciosa administrativa que coneix de l'assumpte.

Joan Garriga Doménech

Gràcies. Ens consta també que com a autoritat han donat indicacions en matèria de protecció d'alertadors que no sempre s'han complert, moltes vegades s'incompleixen. La culpa, què és, de la llei? De falta de protecció jurídica de l'agència? O d'alguna institució o les administracions? Vostè diria qui és el culpable de que les seves indicacions no es compleixin per protegir els alertadors.

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

Nosaltres ho radiquem en el tenor de la llei, que, hi insisteixo, no és un problema només d'antifrau. En el cas concret de l'Estat espanyol, és de totes les autoritats, començant per l'IP estatal del doctor Villoria i continuant per totes les altres autoritats autonòmiques. Però és que de l'informe de la Fundació Baltasar Garzón, que agafa una mostra de sis països, és que coincideix amb el diagnòstic que a tots els països la transposició de la directiva ha estat deficient i que tenen exactament els mateixos problemes que nosaltres tenim aquí, agreujats per les dificultats temporals de la resposta judicial. És un diagnòstic comú d'aquest informe.

Joan Garriga Doménech

Després hi ha un tema econòmic que ens arriba moltes vegades. Jo crec que hi ha un superàvit de 500.000 euros a l'agència. L'any passat, potser, més o menys. I sempre hi ha una petició als alertadors d'ajuda econòmica. Llavors, quins procediments fan? Són interns, només, per validar aquesta protecció econòmica dels alertadors? Perquè sé que hi ha demandes d'alertadors que se senten

desemparats i suposo que és un tema molt complex, de qui donar una ajuda i a qui no. Quin és el procediment que utilitzeu?

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

La resposta és que no hi ha procediment, no hi ha previsió legislativa. Alguna persona alertadora, per utilitzar el genèric, ens ho ha dit i li reproduceixo la resposta. Bé, com l'ajudem, a vostè? Amb quin criteri? Perquè en tenim molts a l'ordenament jurídic. El barem de trànsit, com si fóra un acomiadament improcedent, la indemnització per presó provisional, una renda mínima garantida? Hi ha molts criteris. Algú els ha de triar i jo considero que no és l'autoritat de protecció, és qui té la potestat legislativa o potestat reglamentària. Però és que no acaba aquí la cosa. Ajudem econòmicament només per la mera condició de persona alertadora o exigim un perjudici econòmic? És una opció legislativa, cal decidir. Per quant de temps donem aquesta ajuda? La podem prorrogar? Hi ha causes de revocació, si la situació es resol i ja no hi ha la necessitat? I sobretot, quin procediment tenim, quines garanties li donem a aquesta persona? Qui ha d'intervenir en aquest procediment? Entenem que va molt més enllà. Un cop que, a més, tinguéssim això, result, aquesta previsió d'aquest desenvolupament legislatiu de la previsió legal, tindríem la qüestió de la partida pressupostària. Antifrau té un petit superàvit a nivell intern, però és que és un superàvit radicat en el capítol 1, bàsicament. Aleshores, en base al capítol 1 no podríem donar prestacions a les persones. Caldria reconsiderar-ho tot plegat. És un dels deures que tindria, o bé el desenvolupament legislatiu o la modificació de la Llei 2/2023, o una normativa pròpia d'aquesta casa.

Joan Garriga Doménech

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació seguiria

Fitxer 31CAI11

en aquest cas, per al Grup Parlamentari dels Comuns, el diputat Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Bon dia i benvinguts. I gràcies per la compareixença, però sobretot la feina d'aquests mesos de treball des del seu nomenament. Crec que coincidim amb una de les qüestions que ha plantejat d'inici: que la protecció de les persones alertadores no pot ser només una qüestió de caire tècnic o només una carpeta administrativa o un expedient, sinó que és una qüestió democràtica de primer ordre. Per tant, protegir les persones, aquelles persones que de bona fe alerten d'una irregularitat ha de ser una qüestió que, per a aquestes, sobretot, ho han de percebre com una cosa que sigui real, que sigui comprensible i que sigui suficient, també.

Ens han dit, o les dades que coneixem apunten, per nosaltres, dues coses alhora. D'una banda, que hi ha més denúncies i més sol·licituds de protecció, que per nosaltres indicaria que hi ha més confiança amb antifrau i també més consciència ciutadana. Però, de l'altra, també evidencia que les necessitats creixen i que, per tant, l'oficina ha d'estar dotada de suficients recursos. Per això nosaltres demanem que antifrau tingui prou recursos humans, jurídics i tècnics, en fi, com tots els pressupostaris, sobretot, també, necessaris perquè la funció de l'oficina es faci amb garanties.

Ens ha parlat de les noves incorporacions de l'equip, de la reestructuració, en certa manera, de l'oficina, però ens podria dir que avui l'oficina disposa de prou personal, pressupost i especialització per assumir aquelles funcions d'autoritat independent en les persones alertadores, en concret en això? Ho he contestat en certa manera, però també perquè ens ho pugui concretar

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

Grosso modo, sí. No m'esforçaré en necessitar més recursos. Si tinguéssim més recursos, i, finalment antifrau forma part de l'Administració de la Generalitat, i suposo que són molts els organismes que estem pendants de la sort dels pressupostos, perquè estem amb pressupostos prorrogats. Si tenim més recursos,

podrem fer més coses, és evident, però no m'esforçaré en el compliment de les nostres obligacions per mancances de pressupost. Arribem –arribem–, altra cosa és veure en el futur com anirem.

També he fet esment al principi, no tant en seu de protecció d'alertadors, sinó de presentació de l'oficina. Intentarem incorporar estris d'intel·ligència artificial que ens ajudin a la gestió de les investigacions, que ens generin propostes perquè al final del camí, cada investigació, en definitiva és un vestit a mida. Si utilitzem menys temps en cada una d'elles perquè ja partim d'unes propostes, podrem fer més i més ràpid. I això són diners, però tampoc és una quantitat que estigui fora de l'abast de l'actual pressupost de l'oficina. No, no hi ha excusa.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies per la franquesa i la honestat. La tendència és sempre el contrari, de demanar sempre més recursos o excusar que en allò que no s'arriba per falta d'aquests. Ho celebro. També posem en valor la proposta o el procés iniciat per elaborar la carta de serveis, que s'hi ha referit, a la protecció. Em sembla una iniciativa molt positiva que està en fase de procés participatiu. En parlar el penúltim vol dir que moltes de les preguntes ja s'han fet abans, però aquí reitero també la pregunta que feia la diputada Vilalta: quin calendari es preveu a la carta de serveis i quines previsions pressupostàries tindrà, si les tenen.

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

Donant resposta al senyor diputat i a la senyora diputada, el procés participatiu s'engegarà el dia 15 de maig i acabarà el dia 15 de juny, amb dues sessions presencials els dies 2 i 3 de juny. Aleshores, amb totes les aportacions, digerint-les i posant-les blanc sobre negre, confiem en el mes de setembre tenir la carta. En funció d'això, veuríem si hi ha alguna implicació. Però és que la implicació, que seria el suport econòmic, sense desenvolupament legislatiu o reglamentari tampoc podrem anar gaire més enllà. Diria que implicacions pressupostàries, no en tindrem.

Lluís Mijoler Martínez

D'acord. Ens ha parlat de la dificultat d'acreditar nexes causal entre la represàlia i el fet d'haver denunciat, però en aquest sentit li pregunto: no és al revés? O sigui, no està invertida la càrrega de la prova, en aquest cas? No és el denunciat o l'Administració o l'empresa denunciada, que ha d'acreditar que no és una represàlia? És a dir, no es pressuposa que si hi ha qualsevol actuació...

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

Sí, sí, sí. Així és. Hi ha una inversió, però malgrat aquesta inversió de la càrrega de la prova, ens trobem amb dificultats per establir el nexes causal. Li posaré un exemple. Mirin, si contra un home casat o parella d'una dona violent es dicta una ordre de protecció i hi ha una represàlia, a veure, les represàlies, de fet, o l'ha agredit o l'ha amenaçat, o..., no hi ha massa excusa. Però és que aquí les represàlies són actes jurídics i els actes jurídics són molt més subtils. De vegades nosaltres podem tenir la percepció de que això és una represàlia, que s'ha fet única i exclusivament per perjudicar a la persona que ha alertat. I podem estar convençuts, però s'ajusta fil per randa a la llei. Aleshores, encara que hi hagi una inversió de la càrrega de la prova, és que l'entitat concernida t'ho pot acabar acreditant. En tot cas, això sí, és tasca judicial. Nosaltres, aquí, per imperatiu haurem de partir del que diguin els jutges, que enllaça amb aquell problema que li deia que, en definitiva, els sancionadors, els encetes però després estàs a l'espera de la resolució, normalment, quasi sempre, habitualment, del procediment judicial en marxa per aquesta represàlia.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies. I aprofito la seva presència, crec que ho ha contestat, però és una pregunta que també vaig registrar per escrit el mes passat. I si hi ha alguna resolució sancionadora que està sense executar? Entenc que perquè està pendent de les mesures cautelars [de qui pertorqui#6.19], per tant, no és perquè no s'hagi procedit a l'execució, sinó és perquè està...

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

No, l'informo. L'Oficina Antifrau ha conclòs un conveni, jo diria que va ser a finals de març, amb l'Agència Tributària de Catalunya per al procediment de constrenyiment, si no es paguessin voluntàriament un cop, les multes imposades,

esdevinguin fermes ja en via administrativa o judicial. Antifrau no té procediment de constrenyiment i no podríem. Hi insisteixo, si el compliment no és voluntari, no tindríem compliment forçós, hem signat aquest conveni, amb la qual cosa la prohibició normativa en aquest sentit sí que la tenim desenvolupada.

Lluís Mijoler Martínez

D'acord. Gràcies.

La presidenta

Gràcies. I finalment procedirem al darrer grup, en aquest cas el Grup Parlamentari Socialista i Units per avançar, amb el diputat, en aquest cas, Cristòfol Gimeno.

Cristòfol Gimeno Iglesias

Bon dia. Gràcies, presidenta. Bon dia...

La presidenta

No és ni la primera ni l'última.

Cristòfol Gimeno Iglesias

No, ni la primera ni l'última. En qualsevol cas, bon dia, presidenta. Diputades i diputats... Moltes gràcies per la seva compareixença, per la seva explicació, senyor Salàs, director de l'Oficina Antifrau, i també el director de l'Àrea de Prevenció, el senyor Roca, i a totes les persones de l'equip de l'oficina que avui ens acompanyeu en aquesta Comissió d'Afers Institucionals, per explicar d'alguna manera l'objecte de la petició de la compareixença, que era aquest programa o les mesures que s'han de prendre per a les persones alertadores.

De fet, els diputats, i en aquest cas jo mateix, que portem un cert temps a la CAI, no només aquesta legislatura, sinó l'anterior, també, això ens sona. Vull dir, no és una petició, diguem-ne, recent, que s'havia de fer la transposició o fer la nova llei catalana de protecció dels alertadors, sinó que això ja venia de la legislatura anterior i, per tant, amb la meua condició de portaveu d'aquesta comissió, en aquest sentit ja ho havíem reclamat i ho havíem plantejat en diferents ocasions. El fet d'intervenir també al final hi ha moltes qüestions i preguntes que ja s'han fet i potser, per no ser repetitiu, doncs, seran comentaris a nivell de reflexió. I crec que

coincidim tots en la necessitat que hem de treballar contra la corrupció a Catalunya, que s'està treballant ja des de fa molts anys contra la corrupció a Catalunya i que l'Oficina Antifrau hi té un paper fonamental.

També, des del nostre Grup Parlamentari Socialistes Units per Avançar, el primer que volem fer és posar en valor aquesta feina continuada que s'està fent des de fa molts anys, i des de la seva recent incorporació, si m'ho permet, senyor Salàs, també donant continuïtat a aquesta feina d'ordenació i de planificació de totes aquestes tasques. De fet, aquesta Llei 2/2023, ja amb l'anterior director n'havíem parlat, s'havia d'adaptar i alguna cosa havíem de fer, i és necessari, doncs, que avancem amb totes aquestes mancances que han detectat, aquestes trenta-quatre mancances que han detectat sobre la Llei estatal 2/2023. I, per tant, doncs, tots aquests factors, que ens els ha enumerat i, per tant, crec que tots els grups parlamentaris, doncs, tenim feina i, per tant, el que hem de fer és emplaçar nos a que s'avanci per part del Govern, però també després en el debat parlamentari, doncs, per poder tenir aquesta llei quant abans millor. Però són trenta-quatre mancances d'aquests factors normatius, de procediments, econòmics, personals, com ja s'ha explicat. I, per tant, doncs, el que és evident és que tenim aquesta feina i crec que l'hem de fer i intentar avançar el màxim possible.

Com ja s'ha explicat, s'està en aquesta feina del procés participatiu, d'elaborar aquesta carta de serveis i, per tant, des del nostre grup valorem que s'està treballant en la línia adequada, en la línia correcta. Ho ha esmentat el director, hi ha molts canvis legislatius en aquest Parlament que estan a la cua i, per tant, doncs, hauríem de trobar la manera per poder avançar. De fet, també, més enllà de la seva compareixença, de la lectura de la memòria del 2025 que també ha presentat, es desprèn tota aquesta feina que s'està fent i la quantitat i l'augment de les denúncies. I aquesta confiança que d'alguna manera crec que denota l'augment d'aquestes més de dues mil denúncies, doncs, de la ciutadania envers l'Oficina Antifrau.

Evidentment, hi hem de treballar tots. I jo vull fer una al·lusió, hi insisteixo, no li faré preguntes concretes, i, en tot cas, si vostè vol contestar a les reflexions, és a dir, una mica per deformació, si m'ho permeten, ara ja no d'alcalde, d'exalcalde, però

les al·lusions que s'han fet a la majoria de denúncies que fan els ajuntaments de Catalunya. I és evident, doncs, que hi ha ajuntaments que tenen estructura, que tenen capacitat de posar mesures, però la majoria d'ajuntaments de Catalunya, molts ajuntaments de Catalunya no tenen la capacitat per prendre segons quines mesures i, per tant, suggereixo que no demanem a la majoria d'ajuntaments el que no poden complir, com ja d'alguna manera ha traslladat el director. I bàsicament, per què? Perquè crec que hi ha una qüestió que en algun moment també havia sortit en aquesta en aquesta comissió. Hi ha moltes d'aquestes denúncies, i m'agradaria si em pot confirmar que és en aquest sentit, és a dir, denúncies no vol dir corrupció. No vol dir totes. Per tant, aquesta voluntat d'alguns grups parlamentaris per explicar que està tot tan malament, que a Catalunya està tot tan malament, bé... Moltes denúncies, no és corrupció. A vegades és mala praxis i després de la resolució que reben els ajuntaments de part de l'Oficina Antifrau, es prenen les mesures i aquella qüestió queda resolta. Per tant, m'agradaria també que pogués contestar-me respecte a aquest aspecte.

Com deia, jo vull acabar aquí, hi insisteixo, sense fer cap pregunta concreta, però posant el treball i la feina del nostre grup parlamentari a disposició de l'oficina, del Parlament, per intentar tenir aquesta llei de protecció dels alertadors el més aviat possible i felicitar-los de nou per la feina que estan fent dia a dia.

Gràcies.

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Josep Tomàs Salàs)

Li agraeixo el seu agraïment a l'oficina per la tasca feta, que faig extensiu a tot l'equip de l'oficina que ens acompanya i al que està ara mateix treballant a l'oficina.

Quant als ajuntaments, coincideixo amb vostè. Cal demanar-li a la gent o en aquest cas als ajuntaments el què poden fer. Tenim molts ajuntaments petits que veritablement si aconseguixen canviar l'enllumenat quan es fonen les bombetes i enterrar els traspassats, els morts, probablement ja fan més del que poden. Més enllà d'aquí, hi ha altres ajuntaments amb altres dimensions que amb aquests sí que cal ser més exigent.

Miri, respecte de la corrupció tenim un doble problema, i és que, com aquell anunci, aquella falca televisiva dels accidents de trànsit, és que un sol cas és

massa. Aquest és el problema. Aquest és un dels problemes. És igual si és molta o és poca, amb un ja anem malament. I el segon problema que tenim és que, evidentment, amb la corrupció tenim una llista negra. Tenim una xifra negra. Hi ha, no en tinc cap dubte, supòsits de corrupció que són indetectables. Diguem-ne que són tan rígids i ho fan tan bé els que hi participen, que no tens l'abast.

Dit això, amb la corrupció treballem, per tant, amb percepcions. De fet, nosaltres, ara, aquest any, a l'oficina és any de baròmetre, al setembre, a l'octubre, ja hem encarregat el baròmetre i

Fitxer 31CAI12

el que li preguntava a la gent són percepcions, perquè parlar de xifres és molt complicat. I evidentment, la percepció de la corrupció és molt important.

I això enllaça amb l'última reflexió que li volia transmetre, que no és meua, que la hi copio al director general de la policia, el major Trapero, que en va fer esment, amb un altre objecte, el Dia de les Esquadres de fa un parell de setmanes. El major Trapero parlava de la diferència entre els Mossos que es van desplegar ara fa trenta anys i els Mossos actuals, de com han après, de procediments, dispositius, operatius, experiències, comissaries, mitjans. Antifrau està una mica també en aquest procés. Tots sabem el que va passar a l'oficina fins a l'any 2016. L'any 2016 jo diria que comença malament. Estem d'acord que comença una segona etapa infinitament millor. Però és que si ho mirem fredament, són deu anys. En un país on la cultura de l'alerta encara no la tenim molt implementada, on la persona que justament dona informació amb certa facilitat se la titlla de traïdora, de *xivata*, doncs, potser necessitem uns anys més, treballant amb rigor, guanyar-nos la confiança de la gent, perquè si no només serà passar el temps però no en traurem profit. Aleshores, potser dintre de deu, dintre de vint anys, aquesta cultura estigui molt més interioritzada i justament les informacions que arribin tant a antifrau com via policial o via judicial siguin més i de més qualitat, i produeixen l'efecte dissuasori en la corrupció. Això seria l'ideal.

Necessitem una mica de temps, però amb el compromís, en aquest cas indiscutible i fora de tot dubte d'antifrau i del seu director, almenys en els sis anys que hi serà, que pot ser-hi, al front de l'oficina.

Gràcies.

La presidenta

Moltíssimes gràcies. I fins aquí les intervencions, amb aquesta exposició àmplia on hem pogut parlar, amb aquesta compareixença, amb el director de l'Oficina Antifrau, davant d'aquesta comissió d'Afers Institucionals, però també a la resta de membres que avui l'han acompanyat i, de nou, l'agraïment i l'avinentsa per poder-hi ser.

Sense més punts a l'ordre del dia, aixecaríem la sessió.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT